

**Samlenotat til Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for
Videnskab og Teknologi**

**Samlenotat for telepunkter på rådsmøde (transport, telekommunikation og
energi) den 27. november 2008**

**1. Kommissionens forslag til revision af teledirektiverne og oprettelse af
Den Europæiske Myndighed for Markedet for Elektronisk
Kommunikation**

6. november 2008

- a. **Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets
direktiv om ændring af direktiv 2002/21/EF om fælles
rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og
tjenester, direktiv 2002/19/EF om adgang til og samtrafik mellem
elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter og
direktiv 2002/20/EF om tilladelser til elektroniske
kommunikationsnet og -tjenester**
KOM (2007) 697
Politisk Enighed

IT- og Telestyrelsen

Holsteinsgade 63

2100 København Ø

Telefon 3545 0000

Telefax 3545 0010

E-post itst@itst.dk

Netsted www.itst.dk

CVR-nr. 2676 9388

Side 3

- b. **Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring
af direktiv 2002/22/EF om forsyningspligt og brugerrettigheder i
forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester,
direktiv 2002/58/EF om behandling af personoplysninger og
beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske
kommunikationssektor og forordning (EF) nr. 2006/2004 om
forbruger-beskyttelsessamarbejde**
KOM (2007) 698
Politisk Enighed

Side 15

- c. **Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om
oprettelse af Den Europæiske Myndighed for Markedet for
Elektronisk Kommunikation**
KOM (2007) 699
Politisk Enighed

Side 22

2. **Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det
Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om
anden periodiske nyvurdering af forsyningspligtens omfang i
forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester i medfør
af artikel 15 i direktiv 2002/22/EF**
KOM (2008) 572 endelig
Udveksling af synspunkter

Side 31

3. **Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget - Meddelelse om fremtidige net og internettet**

KOM(2008) 594 endelig

Vedtagelse af rådskonklusioner

Side 37

4. **Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) 717/2007 om roaming på offentlige mobiltelefonnet i Fællesskabet og af direktiv 2002/21/EF om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester**

KOM (2008) 580 endelig

Generel indstilling

Side 45

**Kommissionens forslag til revision af teledirektiverne og oprettelse af
Den Europæiske Myndighed for Markedet for Elektronisk
Kommunikation**

**a) Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om
ændring af direktiv 2002/21/EF om fælles rammebestemmelser for
elektroniske kommunikationsnet og tjenester, direktiv 2002/19/EF om
adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og
tilhørende faciliteter og direktiv 2002/20/EF om tilladelser til elektroniske
kommunikationsnet og –tjenester**

KOM (2007) 697 endelig

IT- og Telestyrelsen

Side 3

Politisk enighed

*Optrykt på baggrund af samlenotat oversendt den 27. maj 2008. Ændringer er
markeret i marginen.*

1. Resumé

*Kommissionen har i 2006 og 2007 vurderet virkningen af teledirektivpakken og
finder det nødvendigt at foretage en revision. Hovedformålet er at fremme
konkurrencen, konsolidere det indre marked og fremme borgernes interesser.
Nærværende forslag indeholder blandt andet ændringer til proceduren for
markedsafgørelser i rammedirektivet, indførelse af funktionel separation som en
mulig foranstaltning i adgangsdirektivet og en mere fleksibel og teknologi- og
tjenesteneutral tildeling af frekvenser i tilladelsesdirektivet.*

2. Baggrund

De nationale markeder skulle i henhold til EU-lovgivningen på telekommunikationsområdet liberaliseres senest med udgangen af 1998. Som et yderligere tiltag i retning af liberalisering blev den nugældende teledirektivpakke vedtaget i 2002. Teledirektiverne indeholder et sæt fælles EU-regler, som implementeres af nationale tilsynsmyndigheder, der har ansvaret for at regulere telemarkedet. Kommissionen har i 2006 og 2007 vurderet virkningen af teledirektivpakken i forhold til pakkens hovedformål, som er at styrke konkurrencen, konsolidere det indre marked og fremme borgernes interesser.

Kommissionen finder det nødvendigt at foretage en revision af teledirektivpakken. Baggrunden herfor er den teknologiske og markeds-mæssige udvikling, især den øgede konkurrence på visse områder, men også den fortsatte dominans af en eller nogle få operatører på en række markeder. Endvidere er Kommissionen bekymret over variationen i sikkerheden i de europæiske net samt den fortsatte mangel på et fælles indre marked for elektronisk kommunikation og den uensartede anvendelse af reglerne i teledirektiverne i det udvidede EU.

Forslaget skal ses i sammenhæng med Kommissionens to øvrige forslag om ændring af forsyningspligtdirektivet og databeskyttelsesdirektivet og om oprettelse af en europæisk myndighed for markedet for elektronisk kommunikation.

3. Hjemmelsgrundlag

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEF artikel 95 (1) og skal derfor vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter proceduren om fælles beslutningstagen i TEF artikel 251.

4. Nærhedsprincippet

Det er Kommissionens vurdering, at nærhedsprincippet er overholdt. Dette begrundes med:

”Forslaget går ud på at ændre eksisterende rammelovgivning på EU-plan og vedrører dermed et område, hvor Fællesskabet allerede har udøvet sin kompetence. Forslaget er derfor i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet som fastlagt i EF-traktatens artikel 5. Desuden følger rammebestemmelserne princippet om decentral regulering i medlemsstaterne, idet de giver de nationale myndigheder ansvaret for at føre tilsyn med de nationale markeder efter et fælles sæt principper og procedurer.”

Regeringen er på det foreliggende grundlag enig i Kommissionens vurdering og finder således, at nærhedsprincippet er overholdt.

5. Formål og indhold

Hovedformålet er at styrke konkurrencen, konsolidere det indre marked og fremme borgernes interesser.

Forslaget indeholder blandt andet følgende ændringer til rammedirektivet¹:

1. Oplysningspligten for televirksomhederne over for de nationale tilsynsmyndigheder skærpes.
2. Styrkelse af de nationale myndigheders mulighed for at styrke sikkerhed og integritet i it- og telenet.
3. Proceduren for markedsafgørelser forenkles. Alle markedsafgørelserne vil skulle gøres tilgængelige for Kommissionen, den europæiske myndighed og de nationale tilsynsmyndigheder i andre medlemsstater. De nationale tilsynsmyndigheder og Kommissionen har en måned til at kommentere på udkastet. Alle endelige foranstaltninger skal fortsat kommunikeres til Kommissionen.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet)

4. Fristen for Kommissionen til at kommentere på udkastet til markedsafgørelse forlænges til to måneder, blandt andet når der i udkastet til afgørelse lægges op til at pålægge virksomheder med stærk markedsposition forpligtelser.
5. Kommissionen kan inden for de to måneder og efter høring af den europæiske myndighed beslutte, at udkastet til markedsafgørelse skal trækkes tilbage. Såfremt Kommissionen beslutter noget sådant, skal den nationale tilsynsmyndighed inden for tre måneder fra Kommissionens beslutning trække udkastet til markedsafgørelse tilbage eller sende en ændret afgørelse i høring og renotificere foranstaltningen for Kommissionen.
6. Kommissionen kan, i forbindelse med en beslutning om at tilsynsmyndigheden skal trække en foranstaltning tilbage, beslutte, at tilsynsmyndigheden skal pålægge en virksomhed en specifik forpligtelse inden for en passende tidsfrist. Kommissionen har ret til at bestemme form, indhold og detaljeringsgrad af notifikationerne.
7. På grænseoverskridende markeder er det den europæiske myndighed, som udarbejder markedsanalysen. Kommissionen vil på basis heraf kunne udpege virksomheder med en stærk markedsposition og pålægge dem specifikke forpligtelser.
8. Markedsanalyser skal være gennemført inden for to år fra sidste notifikation og inden for et år fra sidste henstilling, når der er tale om markeder, der ikke tidligere er notificeret. Hvis tidsfristerne ikke overholdes, kan Kommissionen bede den europæiske myndighed om at udarbejde et udkast til markedsanalyse og afgørelse. Kommissionen kan herefter, efter høring, beslutte at bede den nationale tilsynsmyndighed om at udpege virksomheder med stærk markedsposition og pålægge dem specifikke forpligtelser.

IT- og Telestyrelsen
Side 5

På frekvensområdet foreslår Kommissionen, at der i rammedirektivet som en hovedregel indføres et princip om teknologi- og tjenesteneutralitet i forbindelse med frekvensanvendelse. Der vil i begrænsede tilfælde kunne ses bort fra princippet om teknologi- og tjenesteneutralitet, hvis det tjener formål af almen interesse. Inden en medlemsstat foretager en indskrænkning i dette princip, skal der gennemføres en høring. Der skal være en overgangsfase, indtil princippet om teknologi- og tjenesteneutralitet er fuldt gennemført.

Kommissionen foreslår endvidere, at der skal være adgang til en udvidet handel med frekvenser i fælles definerede bånd, og at Kommissionen skal kunne vedtage tekniske gennemførelsesforanstaltninger efter forskriftsproceduren (komitologi-procedure med medbestemmelsesret for medlemsstaterne) om identifikation af disse frekvensbånd og fastsættelse af vilkår for tilladelser udstedt heri samt procedurerne mv. i forbindelse med handel. Det vurderes, at der lægges op til en minimumsharmonisering, hvilket betyder, at Danmark kan vælge at gå videre. Dette skal dog vurderes nærmere særligt set i relation til de beføjelser, der påtænkes tillagt den europæiske myndighed. Kommissionen kan endvidere efter samme procedure fastsætte begrænsninger til princippet om teknologi- og tjenesteneutralitet.

Kommissionen foreslår, at der i tilladelsesdirektivet² indføres en lettere adgang til frekvenser, og at frekvensanvendelsen skal være mere fleksibel og være understøttet af teknologi- og tjenesteneutralitet, og medlemsstaterne skal endvidere iværksætte foranstaltninger for at undgå hamstring af frekvenser.

Kommissionen skal efter forskriftsproceduren kunne beslutte, at frekvensbånd skal kunne anvendes henholdsvis med og uden individuel tilladelse fra den nationale myndighed. Kommissionen skal endvidere kunne harmonisere procedurer for tilladelsesudstedelse og harmonisere vilkår for tilladelsefri anvendelse af radiofrekvenser og de vilkår, som medlemsstaterne kan fastsætte i individuelle tilladelser. Kommissionen skal herudover kunne vedtage tekniske gennemførelsesforanstaltninger for udvælgelsen af tilladelsesindehavere, der vil udbyde grænseoverskridende kommunikationstjenester, og hvilke frekvensbånd der skal identificeres til udbud af grænseoverskridende tjenester. Også her vil det skulle vurderes nærmere, om medlemsstaterne kan gå videre end fastlagt i forslaget.

IT- og Telestyrelsen
Side 6

På nummerområdet bemærkes, at der i dag ikke er etableret mulighed for at indgive ansøgning om det eller de samme telefonnumre i hele EU. Kommissionen har derfor foreslået, at Kommissionen skal kunne iværksætte tekniske gennemførelsesmekanismer, hvor der er behov for at sikre harmoniseret anvendelse af nummerressourcer og administrationen heraf. Formålet hermed er blandt andet at fremme udviklingen af grænseoverskridende kommunikations-tjenester. Kommissionen finder, at disse gennemførelsesmekanismer blandt andet kan omfatte principper for prisregulering.

Det vigtigste forslag til ændring af adgangsdirektivet³ er, at det bliver muligt for den nationale tilsynsmyndighed at pålægge et krav om funktionel separation, det vil sige at forpligte et selskab med en stærk markedsposition til at holde aktiviteter vedrørende adgang til infrastruktur funktionelt (blandt andet forretningsgangsmæssigt, driftsmæssigt og økonomisk) adskilt fra aktiviteter vedrørende udbud af tjenester til slutbrugere. Pålæggelse af et krav om funktionel separation vil dog efter forslaget kræve Kommissionens forudgående godkendelse. For at anvende funktionel separation bliver det endvidere krævet, at medlemsstaterne beviser, at de andre værktøjer i adgangsdirektivet ikke kan anvendes til at opnå effektiv konkurrence. Der er dog også mulighed for, at en udbyder med stærk markedsposition frivilligt kan gennemføre funktionel (eller strukturel) separation i sin virksomhed.

6. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet vedtog sin beslutning om forslaget den 24. september 2008. Beslutningen indeholder 125 ændringer til Kommissionens forslag. Blandt de væsentligste ændringer kan nævnes:

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet)

³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19/EF af 7. marts 2002 om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter (adgangsdirektivet)

- Parlamentet foreslår at indføre en procedure med samregulering. Kun hvis Kommissionen og den foreslåede telemyndighed er enige om, at en af en national tilsynsmyndighed foreslået forpligtelse ikke er hensigtsmæssig, har Kommissionen mulighed for at pålægge den berørte tilsynsmyndighed at ændre den foreslåede foranstaltning.
- Parlamentet støtter Kommissionens forslag om indførelse af funktionel separation som en mulig forpligtelse. Parlamentet støtter, at planer om funktionel adskillelse bør godkendes af Kommissionen på forhånd for at undgå forvridning af konkurrencen på det indre marked. Parlamentet foreslår kravene strammet til den dokumentation, som en national tilsynsmyndighed skal fremlægge for at godtgøre, at funktionel separation er påkrævet for at løse et konstateret konkurrenceproblem.
- Parlamentet foreslår en begrænsning af den fleksible frekvensforvaltning, som Kommissionen havde lagt op til. Parlamentet foreslår således, at fleksibiliteten i adgangen til frekvenser bør forvaltes under hensyntagen til de nationale planer over frekvenstildeling og ITU's radioreglement. Administrative beslutninger om brug af bestemte teknologier og tjenester bør altid finde anvendelse, når samfundsinteresser står på spil.

IT- og Telestyrelsen
Side 7

7. Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Den gældende danske lovgivning omfatter:

- Lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet, jf. lovbekendtgørelse nr. 780 af 28. juni 2007
- Lov om radiofrekvenser, jf. lovbekendtgørelse nr. 680 af 23. juni 2004.
- Bekendtgørelse nr. 1128 af 18. november 2005 om det frekvenspolitiske rammemandat.
- Bekendtgørelse nr. 1140 af 7. november 2006 om anvendelse af radiofrekvenser uden tilladelse samt om amatørradioprøver og kaldesignaler m.v.
- Bekendtgørelse nr. 1006 af 10. december 2002 om anvendelse af radiofrekvenser med tilladelse.
- Bekendtgørelse nr. 10208 af 20. september 2007 om fastlæggelse af rammerne for anvendelse og indbyrdes prioritering af de samlede radiofrekvensressourcer (frekvensplan).
- Bekendtgørelse nr. 685 af 20. juni 2007 om den samlede danske nummerplan.
- Bekendtgørelse nr. 668 af 10. juli 2003 om høringsprocedurer og grænseoverskridende konfliktløsning på samtrafikområdet m.v.

Hvis forslaget gennemføres for så vidt angår udførelsen af markedsanalyser og markedsafgørelser, vil dette kræve en ændring af de nuværende regler i lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet.

De foreslåede procedurer i forhold til markedsanalyser og markedsafgørelser er skærpede i forhold til de gældende regler, og der vil skulle tages højde for den foreslåede indførelse af den europæiske tilsynsmyndighed.

Hvis forslaget om funktionel separation gennemføres, vil dette kræve indførelse af nye regler i lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet.

Hvis forslaget gennemføres for så vidt angår Kommissionens adgang til eksempelvis at fastsætte principper for prisregulering på nummerområdet, kan det nødvendiggøre tilføjelse af nye regler herom i lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet.

Efter den nugældende frekvenslov er der mulighed for at overdrage eller udleje hele frekvenstilladelser. IT- og Telestyrelsen skal forud for en overdragelse af en frekvenstilladelse godkende denne.

Af forslaget fremgår det, at medlemsstaterne skal sikre, at virksomheder kan overdrage eller udleje frekvenstilladelser i fælles definerede frekvensbånd uden forudgående godkendelse. Medlemsstaterne har mulighed for også at tillade overdragelser uden forudgående godkendelse i andre frekvensbånd. Der skal dog fortsat gives meddelelse om overdragelser til den nationale myndighed.

For så vidt angår tilladelser i fælles definerede frekvensbånd, medfører forslaget, at den nationale myndighed ikke længere forudgående skal godkende overdragelser af frekvenstillader, men alene modtage meddelelse herom. Dette vil nødvendiggøre en ændring af frekvensloven.

Ændringen vil imidlertid være i overensstemmelse med de i Danmark planlagte ændringer af den fremtidige frekvensadministration. Planen i Danmark er således, at adgangen til handel med frekvenser skal udvides, og at det i den forbindelse skal overvejes, om overdragelse af blandt andet opdelte tilladelser skal være muligt. Regeringen agter at fremsætte forslag til en ny frekvenslov baseret på dette princip i folketingsåret 2008/2009.

Af planen fremgår det videre, at frekvenstilladelser i videst muligt omfang skal være teknologi- og tjenesteneutrale.

I henhold til den nuværende frekvensregulering (frekvensplanen) er det på forhånd fastsat, hvad et givet frekvensbånd kan anvendes til. IT- og Telestyrelsen er dog gennem det frekvenspolitiske rammemandat forpligtet til i videst muligt omfang at udstede teknologineutrale tilladelser.

Forslaget stemmer således i vidt omfang overens med de principper, som følges i forbindelse med udstedelse af tilladelser i henhold til den nuværende frekvensregulering for så vidt angår teknologi- og tjenesteneutralitet.

Det er endvidere planen i Danmark, at der i forbindelse med den kommende frekvensregulering skal ske en liberalisering af frekvensanvendelsen, hvor dette er muligt. Planerne er således også i tråd med den kommende regulering på frekvensområdet.

8. Konsekvenser for statsfinanserne, samfundsøkonomien, miljøet eller beskyttelsesniveauet

Forslagene vedrørende proceduren for markedsanalyser og markedsafgørelser vurderes ikke at have nogen konsekvenser for statsfinanserne eller samfundsøkonomien.

Funktionel separation kan være et meget administrativt byrdefuldt krav at pålægge en privat virksomhed og som sådan meget indgribende i selskabets organisation.

Et eventuelt krav om funktionel separation kan - afhængig af den nærmere udformning - indebære, at den pågældende virksomheds adskilte enheder ikke kan have f.eks. administrative fællesskaber eller andre fælles faciliteter. I givet fald vil kravet have en negativ effekt på virksomhedens stordriftsfordele.

På frekvensområdet kan det have betydning for statsfinanserne, hvorvidt og i hvilket omfang det er muligt at opkræve afgifter og gebyrer for frekvensanvendelse, men forslagene til ændring af ramme- og tilladelsesdirektiverne regulerer ikke, i hvilket omfang der kan opkræves afgifter og gebyrer for frekvensanvendelse. Derfor ses forslaget ikke at have konsekvenser for statsfinanserne.

På nummerområdet vurderes forslaget ikke at have konsekvenser for statsfinanserne og samfundsøkonomien.

På frekvensområdet forventes det, at en udvidet adgang til handel med frekvenser uden forudgående godkendelse og en teknologi- og tjenesteneutral frekvensanvendelse vil medføre en øget konkurrence og innovation samt medvirke til en mere effektiv frekvensanvendelse med de samfundsøkonomiske gevinster, der følger heraf. En udvidet adgang til handel med frekvenser uden en forudgående godkendelse vil tillige mindske de administrative byrder for virksomhederne. En rapport udarbejdet af det engelske analysefirma DotEcon har således estimeret, at en anslået årlig samfundsmæssig gevinst på ca. 1 mia. kroner ved indførelse af udvidet adgang til handel og liberalisering af frekvensanvendelsen i Danmark kan øges til ca. 1,3 mia. kroner, hvis det danske initiativ ledsages af tilsvarende initiativer på europæisk plan.

Forslagene vurderes ikke at have effekter på miljøet eller beskyttelsesniveauet.

9. Høring

Forslaget har været sendt i høring i EU-specialudvalget for it og telekommunikation.

Telekommunikationsindustrien i Danmark (TI) efterlyser en nærmere beskrivelse af baggrunden og den forventede effekt af inkluderingen af indhold i målsætningsartiklen i rammedirektivet. I samspil med adgangsdirektivets nye artikel 2, som udvides til også at omfatte ”broadcast content”, finder TI, at der skabes et ganske stort usikkerhedsmoment for markedsdeltagerne.

TI støtter en generel gennemførelse i EU af klare og enslydende kriterier for at tillægge afgørelser opsættende virkning, således at der skabes lige vilkår for operatørerne på tværs af landegrænserne. TI finder, at dette bør støttes fra dansk side, så længe de foreslåede kriterier svarer til EF-domstolens praksis og ikke strider mod gældende dansk lovgivning og søger at ”forhindre, at den klagende part påføres alvorlig og uoprettelig skade, og når det er nødvendigt af hensyn til balancen mellem parternes interesser”.

Vedrørende udvidelse af Kommissionens vetoet foreslår TI, at indstillingen præciseres, så det fremgår, at Danmark ikke afviser Kommissionens forslag om, at Kommissionen får udvidet vetoet, så den også omfatter alle de forpligtigelser, som den nationale tilsynsmyndighed foreslår. TI finder, at det samtidig bør understreges i indstillingen, at brug af denne vetoet sker i samarbejde med nationale myndigheder i ERG eller i form af samarbejde med den foreslåede myndighed, såfremt denne bliver etableret.

IT- og Telestyrelsen
Side 10

TI kan i sin helhed støtte de overordnede formål med forslagene vedrørende frekvenser og overvejelserne om en mere markedsbaseret tilgang og dermed regeringens holdning. TI henviser til behovet for at se nærmere på en mekanisme til håndtering af forstyrrelser og potentielle konflikter. TI finder, at den danske regering bør arbejde for, at der også på europæisk niveau indføres bestemmelser om etablering af en effektiv og billig konfliktløsningsmekanisme.

TI noterer sig, at Kommissionen ønsker at styrke anvendelsen af principperne om ”general authorisation” i forhold til anvendelsen af ”individual rights” og at øge adgangen til tilladelsesfri anvendelse. I forlængelse heraf peger TI på, at såvel de i dag anvendte som de udpegede kommende frekvensbånd til mobile og trådløse net og tjenester ikke anses som velegnede kandidatbånd for anvendelsen af ”general authorisations” som følge af de vilkår i form af kvalitetskrav, krav om effektiv anvendelse og interferensbeskyttelse, der typisk knytter sig til disse net og tjenester. Endelig mener TI, at den danske holdning bør give udtryk for, at der ikke ses at være behov for yderligere allokering af frekvenser til tilladelsesfri anvendelse.

TI foreslår endelig, at indstillingen om funktionel separation præciseres, så det fremgår, at Danmark lægger vægt på, at en eventuel fremtidig anvendelse af funktionel separation som et yderligere regulatorisk virkemiddel baseres på en harmoniseret tilgang. TI finder, at medlemslandene så vidt muligt bør afvente den endelige udformning af den foreslåede bestemmelse, førend der igangsættes konkret analyse af anvendeligheden på nationalt plan.

Sonofon tilslutter sig i helhed høringssvaret fra TI. Konkret bemærker Sonofon, at det er væsentligt, at regeringen ikke afviser Kommissionens forslag om udvidet vetoet. Sonofon støtter den positive holdning til markedsbaseret

frekvensadministration. Sonofon finder, at hvis funktionel separation bliver en del af den fremtidige regulering, skal det ske på et harmoniseret og velfunderet grundlag.

TDC efterlyser sammenhæng i regeringens holdning. På den ene side udtrykkes der støtte til det overordnede mål om at sikre større ensartethed i anvendelsen af reglerne for at styrke det indre marked for elektronisk kommunikation. Regeringen støtter også Kommissionens overordnede mål om effektivisering og forenkling af reguleringen. TDC finder, at regeringen på den anden side er tøvende overfor centrale dele af Kommissionens forslag til midler for at nå målene i form af forenklet procedure, tidsfrister og mulighed for, at Kommissionen kan gribe ind over for pålagte pligter. TDC finder ikke, at regeringens tøven er kombineret med begrundelser eller alternativer.

TDC peger på, at udbydere og forbrugere fortsat oplever en lang række afgørende forskelle i udbudsvilkår og tjenesteudbud fra medlemsland til medlemsland, som næppe kan forklares med særlige nationale behov eller hensyn, som reguleringen tilgodeser. Derfor finder TDC behov for at styrke harmoniseringen i anvendelsen af direktivbestemmelserne og støtter en forenkling af processen for markedsanalyser og fastsættelse af tidsfrister. TDC finder også behov for, at Kommissionen tillægges beføjelser til om nødvendigt at afvise nationalt pålagte forpligtelser og vilkår i det omfang, de ikke lever op til hensigten med direktivbestemmelserne.

IT- og Telestyrelsen
Side 11

TDC anfører, at den hidtidige debat om funktionel separation har vist, at der er meget forskellig opfattelse af, hvad der skal forstås med funktionel separation. TDC finder, at det i sig selv vanskeliggør debatten, idet fordele og ulemper afhænger af, hvad der lægges vægt på. Hvis hensigten er at undgå diskrimination, kunne det hævdes, at de nuværende bestemmelser allerede opfylder formålet. TDC afviser ikke, at der i nogle medlemslande kan være behov for mulighed for anvendelse af funktionel separation. Hensynet til harmoniseringen forudsætter veldefinerede betingelser for at bruge dette vilkår. TDC finder, at det er det modsatte af harmonisering, hvis det overlades til de nationale telemyndigheder at vurdere behovet for at bruge funktionel separation. Det samme gælder i forhold til Kommissionens vetoret på området. TDC har på baggrund af de foreløbige tilkendegivelser fra nationale myndigheder vanskeligt ved at genkende beskrivelsen af positionerne i de øvrige medlemslande i det omfang, de har ytret sig i den europæiske debat om funktionel separation. TDC finder det bekymrende, at henvisning til proportionalitet synes at være en løftestang for, at hvert medlemsland kan angive vidt forskellige begrundelser for at pålægge eller undlade at pålægge et givet vilkår, herunder funktionel separation.

TDC foreslår, at indstillingen tilføjes, at regeringen ikke afviser Kommissionens forslag om at styrke harmoniseringsforanstaltningerne i form af Kommissionens forslag.

Telia henviser til TI's høringssvar som supplement til sine bemærkninger og begrænser sig til yderligere bemærkninger om forslagets bestemmelser om frekvensadministration. Telia bemærker, at der er tale om særdeles kompleks regulering, der kræver grundigere analyse. Telia henleder umiddelbart opmærksomheden på forslaget om tilføjelse til tilladelsesdirektivet af de nye bestemmelser i artiklerne 6a og 6b om harmoniseringsforanstaltninger og fælles

udvælgelsesprocedurer for visse frekvenser og numre. Telia finder, at disse bestemmelser giver den påtænkte markedsmyndighed ganske vide beføjelser. Telia finder anvendelsesområdet uklart, medmindre man ud fra en fortolkning af betragtningerne 53 og 54 i ændringsforslaget skal antage, at beføjelserne alene gælder grænseoverskridende tilladelser og tjenester. Telia finder, at det ikke kan udelukkes, at nogle af de foreslåede bestemmelser kan vise sig at være uforenelige med gældende dansk ret hvad angår fornyelse af allerede udstedte individuelle tilladelser på mobilkommunikationsområdet. Om forslaget i rammedirektivet til definition af skadelig interferens opfordrer Telia til, at denne i videst muligt omfang bringes i overensstemmelse med det internationale radioreglements tilsvarende definition.

Dansk IT bemærker, at indførelse af funktionel separation som en mulig foranstaltning i adgangsdirektivet vil være et afgørende element for at opnå hovedformålet om fremme af konkurrence, konsolidering af det indre marked og fremme af borgerne interesser.

IT- og Telestyrelsen
Side 12

ITEK støtter enslydende kriterier for at tillægge afgørelser opsættende virkning. Ligeledes støtter ITEK udvidelsen af Kommissionens vetoret, men understreger at brugen heraf kun bør ske i tæt samarbejde med de nationale myndigheder og i tæt samarbejde med de nationale tilsynsmyndigheder i form af De Europæiske Tilsynsmyndigheders Gruppe, ERG. ITEK støtter endvidere forslaget om indførelse af mulighed for at bruge funktionel separation som ”last remedy”, men i tæt samarbejde med de nationale myndigheder. Endelig støtter ITEK Kommissionens forslag om indførelse af en mere fleksibel og tjenesteneutral frekvenstildeling og anvendelse samt mulighed for handel med frekvenser.

10. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen støtter Kommissionens overordnede formål med forslaget, herunder at sikre en større ensartethed i anvendelsen af reglerne for at styrke det indre marked for elektronisk kommunikation. Regeringen støtter også Kommissionens overordnede mål om, at reguleringen af telemarkederne effektiviseres og forenkles både for operatørerne og for de nationale tilsynsmyndigheder og en mere effektiv forvaltning af radiofrekvenser for derved at give operatører lettere adgang til frekvenser og fremme innovation.

Regeringen er imidlertid tøvende over for en række af de af Kommissionen foreslåede midler til at nå målene. Det gælder bl.a. spørgsmålene om,

- Hvorvidt processen for markedsanalyser reelt bliver enklere?
- Hvorvidt tidsfristerne for markedsanalyserne i praksis kan overholdes og er realistiske?

Selvom regeringen umiddelbart er tøvende over for en række af de af Kommissionen foreslåede midler til at nå målene, er regeringen i erkendelse af behovet for en mere ensartet regulering i de enkelte EU-lande ikke afvisende over for en udvidelse af Kommissionens vetoet, såfremt udøvelsen af vetoet sker i tæt samarbejde og forståelse med de nationale myndigheder.

Regeringen støtter Kommissionens forslag om at indføre mulighed for at pålægge et krav om funktionel separation som en forpligtelse for udbydere med stærk markedsposition. Regeringen vil indgå aktivt i drøftelserne med Kommissionen vedrørende kriterierne for anvendelse af forpligtelsen om funktionel separation, herunder drøfte muligheden for at kunne anvende forpligtelsen på baggrund af et almindeligt proportionalitetsprincip. Funktionel separation bør kun anvendes i de helt særlige tilfælde, hvor alle andre virkemidler og krav vurderes at være utilstrækkelige til at løse det konkurrenceproblem, som måtte være konstateret på et givet marked. Det taler for, at den konkrete anvendelse af kravet om funktionel separation bør være underlagt forudgående godkendelse fra Kommissionen. En sådan ekstra prøvelse af, hvorvidt det er proportionalt at anvende midlet i den konkrete situation, afspejler, at funktionel separation vurderes at være et meget indgribende indgreb.

IT- og Telestyrelsen
Side 13

På frekvensområdet støtter regeringen, at frekvensreguleringen skal være mere teknologi- og tjenesteneutral, og at handel med frekvenser skal udvides i forhold til i dag. Regeringen vil arbejde i overensstemmelse med de principper, som er fastlagt i den politiske tillægsaftale af 20. juni 2007 indgået af teleforligskredsen om nye, overordnede principper for frekvensadministrationen i Danmark. Det vurderes, at der overordnet er god overensstemmelse mellem den politiske tillægsaftale og direktivforslaget, idet der dog er behov for at afklare uklarheder i direktivforslaget i forhold til disse overordnede principper. Det blev med den politiske tillægsaftale fastlagt, at adgangen til handel med frekvenstilladelser skal udvides, at frekvensanvendelsen gradvist liberaliseres yderligere, og at der skal ske en revision af metoderne for tildeling af tilladelser. Samtidig skal fremme af konkurrencen og den overordnede politiske forankring fortsat sikres, og særlige samfundsmæssige hensyn, herunder særligt i forhold til frekvenser afsat til broadcastformål, skal varetages. Disse nye, overordnede principper om en mere markedsbaseret frekvensadministration skal dog kun anvendes på frekvenser afsat til broadcastformål, hvis det aftales mellem medieaftalekredsen og teleforligskredsen.

På nummerområdet anerkender regeringen, at det i forhold til disponering af nummerressourcer kan være hensigtsmæssigt at koordinere ansøgningsmulighederne for så vidt angår numre til pan-europæiske tjenester. Nummerressourcer er imidlertid i højere grad end frekvenser en national ressource, der kan disponeres over uden hensyntagen til omkringliggende lande. Derfor bør Kommissionen inddrage medlemslandene tæt, førend den tager initiativer på nummerområdet. Det bør endvidere efter regeringens vurdering indgå i overvejelserne, i hvilket omfang det konkrete initiativ vedrørende 116-nummerserien er succesfuldt, førend der tages nye initiativer til harmonisering på nummerområdet.

11. Generelle forventninger til andre landes holdninger

På rådsmøde (transport, telekommunikation og energi) den 12. - 13. juni 2008 blev der udvekslet synspunkter om revisionen af teledirektiverne. Mange delegationer afgav bemærkninger til spørgsmålene vedrørende vetoret til Kommissionen over for nationale teletilsynsmyndigheders afgørelser om forpligtigelser, funktionel separation samt forvaltningen af frekvenser. Det kunne konstateres, at der endnu ikke var opnået enighed i forhold til spørgsmålet om øgede beføjelser til Kommissionen, herunder en udvidelse af Kommissionens vetoret. Også i forhold til spørgsmålet om funktionel separation var holdningerne delte, mens der på spørgsmålet om frekvenser var generel enighed om, at forvaltningen af frekvenser i udgangspunktet fortsat skal være et nationalt anliggende. Endvidere kunne et flertal af landene støtte en øget handel med frekvenser samt en mere teknologi- og tjenesteneutral anvendelse af frekvenser.

Under fransk formandskab har der fundet intense forhandlinger sted i rådsarbejdsgruppen for telekommunikation og informationssamfundet og i COREPER. Der tegner sig i Rådet et flertal mod en udvidelse af Kommissionens beføjelser i proceduren for markedsafgørelser til at omfatte en vetoret over for de forpligtigelser, de nationale tilsynsmyndigheder kan pålægge udbydere med en stærk markedsposition. Danmark har sammen med en mindre gruppe af lande arbejdet for en styrkelse af Kommissionens beføjelser.

Der arbejdes i Rådet med et kompromisforslag om funktionel separation, som betyder, at denne forpligtelse kan pålægges en udbyder med stærk markedsposition som en sidste udvej efter forudgående godkendelse fra Kommissionen. En større gruppe af lande er dog fortsat modstandere af at indføre funktionel separation som et muligt værktøj, men har signaleret kompromisvilje.

Der tegner sig i Rådet et flertal for Kommissionens forslag til reform af frekvensområdet, om end med en vis opblødning af principperne om teknologi- og tjenesteneutralitet og handel med frekvenser.

IT- og Telestyrelsen
Side 14

12. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen er senest forelagt for Folketingets Europaudvalg på møde den 4. juni 2008 på baggrund af samlenotat oversendt den 27. maj 2008.

b) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2002/22/EF om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, direktiv 2002/58/EF om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor og forordning (EF) nr. 2006/2004 om forbrugerbeskyttelsessamarbejde
KOM (2007) 698 endelig

Politisk enighed

Optrykt på baggrund af samlenotat oversendt den 27. maj 2008. Ændringer er markeret i marginen.

1. Resumé

Kommissionen har i 2006 og 2007 vurderet virkningen af teledirektivpakken og finder det nødvendigt at foretage en revision. Hovedformålet er at styrke konkurrencen, konsolidere det indre marked og fremme borgernes interesser. Nærværende forslag indeholder blandt andet styrkede regler om forbrugerbeskyttelse i forsyningspligtdirektivet, herunder regler om nummerportering. Endvidere fremsættes forslag om ændringer i databeskyttelsesdirektivet med henblik på at sikre borgeres, virksomheders og myndigheders tillid til offentlige kommunikationsnet.

IT- og Telestyrelsen
Side 15

2. Baggrund

De nationale markeder skulle i henhold til EU-lovgivningen på telekommunikationsområdet liberaliseres senest med udgangen af 1998. Som et yderligere tiltag i retning af liberalisering blev den nugældende teledirektivpakke vedtaget i 2002. Teledirektiverne indeholder et sæt fælles EU-regler, som implementeres af nationale tilsynsmyndigheder, der har ansvaret for at regulere markederne. Kommissionen har i 2006 og 2007 vurderet virkningen af teledirektivpakken i forhold til pakkens hovedformål, som er at styrke konkurrencen, konsolidere det indre marked og fremme borgernes interesser.

Kommissionen anførte i sin meddelelse om revisionen af teledirektiverne fra 2006⁴, at der er behov for grundlæggende overvejelser om begrebet forsyningspligt og forsyningspligtens rolle i det 21. århundrede. Derfor har Kommissionen til hensigt at offentliggøre en meddelelse om forsyningspligt i 2008 for at igangsætte en vidtrækkende debat. Det kan således forudses, at EU-reglerne om forsyningspligt står over for en revision i to omgange: Første gang som led i den samlede revision af teledirektivpakken, jf. det nuværende udkast, og anden gang efter en mere grundlæggende debat på baggrund af den kommende meddelelse.

⁴ Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om revurderingen af EU's regelsæt for elektroniske kommunikationsnet og tjenester – KOM (2006) 334.

Forsyningspligtreguleringen i Danmark blev ændret i juni 2007, blandt andet således at forsyningspligten i fremtiden vil blive udbudt i en række pakker, så konkurrencemæssige hensyn sikres. Den nye forsyningspligtlovgivning i Danmark træder i kraft ved nyudpegningen af en eller flere nye forsyningspligtudbydere, hvilket forventes at ske i 2008. Forsyningspligtlovgivningen er udformet inden for rammerne af den gældende EU-regulering. Der vil ske en nyudpegning inden ikrafttrædelse af et nyt direktiv og gennemførelse i dansk ret heraf.

Ændringerne i databeskyttelsesdirektivet foreslås med henblik på at afspejle samfundets afhængighed af kommunikationsnets tilgængelighed samt at sikre borgeres, virksomheders og myndigheders tillid til offentlige kommunikationsnet.

Forslaget skal ses i sammenhæng med Kommissionens to øvrige forslag om ændring af rammedirektivet, adgangsdirektivet og tilladelsesdirektivet og om oprettelse af en europæisk myndighed for markedet for elektronisk kommunikation.

IT- og Telestyrelsen
Side 16

3. Hjemmelsgrundlag

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEF artikel 95 (1) og skal derfor vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter proceduren om fælles beslutningstagen i TEF artikel 251.

4. Nærhedsprincippet

Det er Kommissionens vurdering, at nærhedsprincippet er overholdt. Dette begrundes med:

”Forslaget går ud på at ændre eksisterende rammelovgivning på EU-plan og vedrører dermed et område, hvor Fællesskabet allerede har udøvet sin kompetence. Det er derfor i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. EF-traktatens artikel 5. Rammebestemmelserne følger princippet om decentral regulering i medlemsstaterne, idet de nationale myndigheder får ansvaret for at føre tilsyn med de nationale markeder efter et fælles sæt principper og procedurer.”

Regeringen er på det foreliggende grundlag enig i Kommissionens vurdering og finder således, at nærhedsprincippet er overholdt.

5. Formål og indhold

Forslaget forstærker og forbedrer forbrugerbeskyttelse og brugerrettigheder i den elektroniske kommunikationssektor ved at give forbrugerne flere oplysninger om priser og forsyningsbetingelser og ved at lette adgangen til og brugen af elektronisk kommunikation for handicappede.

I lyset af Kommissionens arbejde for mere fokus på forbrugerbeskyttelse, foreslår Kommissionen ændringer af forsyningspligtdirektivet, som skal øge

gennemsigtigheden for forbrugeren ved indgåelse af aftaler vedrørende digitale tjenester og netadgang samt sikre forbrugeren kvalitet i adgangen til tjenester ved at give medlemsstaterne muligheder for at stille minimumskrav til visse tjenester.

Med henblik på at reducere forskellene i den nationale implementering af EU-reglerne er det foreslået, at Kommissionen skal være i stand til at vedtage tekniske gennemførelsesforanstaltninger på områder som eksempelvis implementering af nummerportabilitet. Den europæiske myndighed vil blive hørt herom. Der fastsættes en tidsbegrænsning på én arbejdsdag for portering (overførsel) af telefonnumre som følge af skift af fastnet- eller mobilselskab.

Forslagene til ændringer af databeskyttelsesdirektivet har blandt andet til formål at skabe et incitament for ejere af offentlige net til at yde personhenførbare informationer i egne net tilstrækkelig beskyttelse samt at give myndigheder, borgere og virksomheder mulighed for at vurdere, hvorvidt de af netejere iværksatte foranstaltninger er tilstrækkelige. Netejere pålægges at orientere brugere og myndigheder om sikkerhedsbrister, der eksponerer personhenførbare informationer, og i orienteringen anviser, hvordan skadesvirkningen af eksponeringen begrænses og undgås fremover.

IT- og Telestyrelsen
Side 17

Endvidere foreslås det at give netejere enklere mulighed for at lægge sag an mod spammere. Netejere har lettere ved at identificere spammere end slutbrugere, hvorfor det er naturligt at give netejere muligheden for at søge omkostninger til bekæmpelse af spam dækket ved sagsanlæg.

6. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet vedtog sin beslutning om forslaget den 24. september 2008. Beslutningen indeholder 151 ændringer til Kommissionens forslag.

Parlamentet ønsker en række ændringer med det overordnede mål at forenkle, klarlægge og styrke bestemmelserne. Det gælder særlig følgende områder:

- klarlægning af oplysningskravene forud for indgåelse af kontrakter
- udvidelse af informations- og gennemsigtighedsbestemmelserne
- indføje af nye bestemmelser med henblik på at orientere forbrugere om deres retlige forpligtelser i tilknytning til brug af en tjeneste (specielt med hensyn til ophavsret) og vedtagelse af sikkerhedsforanstaltninger
- styrkelse af bestemmelserne vedrørende tjenesteydelser for handicappede brugere
- klarlægning og forenkling af kravene til tjenesters kvalitet

7. Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

EU-reglerne om forsyningspligt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet)⁵ er gennemført som led i den danske forsyningspligtregulering og som led i de mere generelle regler på teleområdet.

⁵ EF-tidende nr. L 198 af 24. april 2002, side 51-77.

Direktivet er gennemført i lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet, jf. lovbekendtgørelse nr. 780 af 28. juni 2007 (teleloven) og bekendtgørelse nr. 1262 af 9. december 2005 om forsyningspligttydelser (forsyningspligtbekendtgørelsen) som led i den danske forsyningspligtordning. Der er samtidig fastsat en række kvalitetsvilkår for forsyningspligtudbyders varetagelse af forsyningspligten.

Derudover er direktivet gennemført i medfør af de generelle regler i teleloven om forpligtelser for udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, herunder i medfør af bekendtgørelse nr. 1031 af 13. oktober 2006 om udbud af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, samt i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 338 af 11. april 2007, for så vidt angår bestemmelsen om must carry-forpligtelsen.

Forslaget til direktiv om ændring af forsyningspligt-direktivet forventes at ville medføre ændringer på lovgivnings- og bekendtgørelsesniveau.

IT- og Telestyrelsen
Side 18

Reglerne om nummerportering findes i §§36 og 37 i lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet. Disse bestemmelser fastslår blandt andet, at slutbrugere skal have mulighed for at medtage abonnentnumre ved skift mellem udbydere. Herudover findes der regler om opkrævning af betaling i forbindelse med nummerporteringer.

Forslaget til ændring af reglerne om nummerportering har som konsekvens, at der i lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet vil skulle tilføjes en regel, hvorefter nummerporteringer fremover skal gennemføres på én arbejdsdag.

Forslagene til ændringer på databeskyttelsesområdet vil medføre lovændringer. Det skal undersøges nærmere, i hvilken lovgivning ændringen mest hensigtsmæssigt kan implementeres.

8. Konsekvenser for statsfinanserne, samfundsøkonomien, miljøet eller beskyttelsesniveauet

Forslaget forventes ikke at få statsfinansielle konsekvenser.

Forslaget vedrørende indførelse af en tidsfrist på én arbejdsdag for gennemførelse af nummerporteringer forventes på kortere sigt at få konsekvenser i form af øgede udgifter for telebranchen, idet anmodninger om nummerporteringer vil skulle håndteres inden for én arbejdsdag efter modtagelsen af anmodningen. Endvidere kan forslaget få administrative konsekvenser for det offentlige i form af et øget antal henvendelser både fra borgere og teleselskaber, idet der er tale om en skærpelse af de eksisterende regler om nummerportering.

Forslaget vedrørende ændring af databeskyttelsesdirektivet, hvorved netejere forpligtes til at orientere brugere og myndigheder om sikkerhedsbrud, kan påføre dele af telebranchen øgede udgifter, såfremt branchens sikkerhedstiltag ikke er tilstrækkelige til at yde personhenførbare information beskyttelse. Samlet

vurderes, at forslaget vil øge niveauet for forbrugerbeskyttelse, da minimering af sikkerhedsbrud forventes at blive et konkurrenceparameter.

Forslaget forventes ikke at få konsekvenser for miljøet.

9. Høring

Forslaget har været sendt i høring i EU-specialudvalget for it og telekommunikation. Der er i forbindelse med høringen fremkommet følgende bemærkninger.

Telekommunikationsindustrien i Danmark (TI) finder, at det med fordel kan gøres tydeligere, at styrkelse og sikring af forbrugeren vil ske ved produktudvikling og -differentiering. TI finder, at reguleringen bør balanceres, således at regulatoriske krav om forbrugerbeskyttelse ikke blokerer for innovation og produktudvikling. Særligt på handicapområdet finder TI det aktuelt, at det sikres, at der ikke fastsættes krav, der låser brugeren til bestemte løsninger. TI tilslutter sig i øvrigt mulighederne for, at handicappede kan drage fordel af IKT, men opfordrer til præcisering af, at der skal tages hensyn til nationale hensyn ved fastlæggelse af harmoniserede krav.

IT- og Telestyrelsen
Side 19

TI advarer mod forhastede indgreb, der pålægger medlemslandene at sikre lokaliseringsdata i forbindelse med 112-opkald. TI påpeger, at det kan betyde krav om ændring af en ordning, der i Danmark allerede fungerer godt med blandt andet øgede omkostninger som konsekvens. TI advarer også mod at fastlægge frist for nummerportering. TI finder, at forslaget er uklart i sin afgrænsning til blandt andet de almindelige opsigelsesvilkår i eksisterende kundeaftaler. TI finder, at der er tale om en firkantet løsning, der nemt vil kunne bevirke en forringelse af et velfungerende dansk system. TI finder, at løsningen kan komme til at lægge hindringer i vejen for udvikling af nye tjenester, desuagtet at løsningen tilsyneladende forekommer simpel. TI finder, at disse elementer bør fremgå af den danske indstilling. TI støtter endvidere regeringens forbehold over for nye initiativer med hensyn til numre.

Sonofon tilslutter sig høringssvaret fra TI. Sonofon uddyber desuden afvisningen af forslaget om en éndags frist for nummerportering. Sonofon anerkender behovet for at sikre, at den forbrugerskyttende effekt og konkurrencefremmende virkning af nummerportering slår fuldt igennem i alle medlemslande. Sonofon påpeger, at overnationale krav kan føre til krav om ændringer af velfungerende nationale ordninger. Sonofon antager, at fristen skal ses i respekt af de gældende opsigelsesvarsler. Sonofon understreger, at operatørskift via web-baseret interface er omfattet af fjernsalgsreglerne, herunder regler om fortrydelsesret. Sonofon ser derfor en risiko for, at forslaget kan skabe en forventning på forbrugersiden, der reelt ikke kan indfries. Sonofon bemærker, at det kan være en mulighed at afdække, om der er andre løsninger, eksempelvis fjernelse af SIM-lock/operatørlås. Sonofon opfordrer til, at den danske holdning nuanceres med disse betragtninger.

TDC finder præcisering af de nuværende retningslinier for handicapforanstaltninger nødvendig. TDC mener, at hele branchen og ikke kun

forsyningspligtudbyderen bør være omfattet af bestemmelser om fremme af handicappedes adgang til elektronisk kommunikation. TDC finder, at det vil stemme bedre overens med målet om, at handicappede skal drage nytte af den teknologiske udvikling.

TDC er enig i regeringens holdning vedrørende nummerportering. TDC finder, at den foreslåede tidsfrist er uklar i forhold til de forbrugerbeskyttelseshensyn, der findes i kundekontrakter. TDC påpeger, at reglerne risikerer at få negativ effekt for lande som Danmark, hvor der i forvejen er effektive porteringssystemer. Konkret foreslår TDC sletning af ordene: ”i endnu højere grad”, samt at det eventuelt tilføjes, at direktiverne skal ses i sammenhæng med forbrugernes samlede interesser, så man undgår uhensigtsmæssig detailstyring.

Telia henviser overordnet til høringssvaret fra TI. Vedrørende nummerportering fremhæver Telia, at der skal skelnes mellem den tekniske del af porteringen og det underliggende abonnementsforhold, da disse ikke har samme tidshorisont. Således er det opsigelsesperioden, sædvanligvis 30 dage, der fastsætter datoen for portering. Telia finder, at dette forhold bør afklares i forhold til Kommissionens forslag. Telia kan ikke acceptere en regel, der griber ind i eksisterende kontraktsforhold og bemærker, at det heller ikke synes at være hensigten. Telia ser en risiko for, at forslaget skaber en forventning hos slutbrugeren, som ikke opfyldes.

IT- og Telestyrelsen
Side 20

10. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen kan i henhold til det tidligere afgivne svar i forbindelse med Kommissionens høring om direktivrevisionen i 2006 generelt støtte, at:

- Der med revisionen sikres en tilpasning af beskyttelsen af forbrugerne, herunder handicappede, under hensyntagen til den teknologiske udvikling (f.eks. i relation til alarm 112).
- Der med revisionen fortsat er fokus på at skabe gennemsigtighed for forbrugerne med henblik på at sikre rationelle forbrugervalg og dermed styrkelse af konkurrencen.
- Samarbejdet mellem medlemsstaterne styrkes i medfør af revisionen, så det sikres, at handicappede i endnu højere grad kan udnytte mulighederne i den teknologiske udvikling.
- Forældede bestemmelser fjernes.

Dette er fortsat regeringens holdning.

Forslagene gør det muligt for de nationale tilsynsmyndigheder at indføre minimumskrav til tjenestekvalitet baseret på standarder udarbejdet på europæisk niveau. Det er regeringens vurdering, at det giver de nationale tilsynsmyndigheder et godt og nødvendigt værktøj til at sikre et vist kvalitetsniveau ved udbud af tjenester. Endvidere er regeringen positiv over for, at der åbnes op for større gennemsigtighed for forbrugerne ved indgåelse af aftaler vedrørende adgang til tjenester som for eksempel netadgang.

Regeringen er ligeledes positiv overfor, at der for så vidt angår nummerportering arbejdes for at reducere forskellene i den nationale implementering og muligheden for at begrænse konkurrencen gennem langvarige nummerporteringsforløb. Regeringen finder imidlertid umiddelbart, at fastsættelsen af specifikke frister for nummerportering i direktiverne er unødigt detailregulering. Forslaget giver anledning til spørgsmål af juridisk, teknisk og praktisk art, som Kommissionen bør redegøre nærmere for, herunder spørgsmål vedrørende kontraktretlige forpligtelsers forenelighed med éndagsfristen.

Det er regeringens holdning, at der i forbindelse med den specifikke affattelse af bestemmelserne skal tages højde for brugerrettede hensyn, samtidig med at branchen sikres optimale muligheder for innovation og vækst.

Forslaget til ændring af databeskyttelsesdirektivet om information om sikkerhedsbrister er i overensstemmelse med vigtigheden af beskyttelsen af privatlivets fred. Forslaget bidrager til at styrke samfundets generelle robusthed ved at skabe en incitamentsstruktur for investeringer i beskyttelse af kommunikationsnet. Regeringen støtter dette.

IT- og Telestyrelsen
Side 21

11. Generelle forventninger til andre landes holdninger

På rådsmøde (transport, telekommunikation og energi) den 12. - 13. juni 2008 blev der udvekslet synspunkter om revisionen af teledirektiverne. Forslaget til ændring af forsyningspligtdirektivet og databeskyttelsesdirektivet blev dog ikke kommenteret i detaljer, idet der fra begyndelsen af forhandlingerne har været overordnet opbakning til forslaget.

Også i de efterfølgende drøftelser i rådsarbejdsgruppen for telekommunikation og informationssamfundet har der overordnet set været opbakning til Kommissionens forslag, om end der fortsat er udbredt modstand mod fastsættelsen af en éndagsfrist for nummerportering.

12. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen er senest forelagt for Folketingets Europaudvalg på møde den 4. juni 2008 på baggrund af samlenotat oversendt den 27. maj 2008.

c) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af Den Europæiske Myndighed for Markedet for Elektronisk Kommunikation
KOM (2007) 699 endelig

Politisk enighed

Optrykt på baggrund af samlenotat oversendt den 27. maj 2008. Ændringer er markeret i marginen.

1. Resumé

Kommissionen har udtrykt bekymring over, at teledirektivernes regler anvendes uensartet i medlemsstaterne, og at dette hindrer udviklingen af en fælleseuropæisk telekommunikationsindustri. Kommissionen foreslår at oprette en europæisk myndighed for markedet for elektronisk kommunikation (European Electronic Communications Market Authority – EECMA). Forslaget har til formål at styrke det indre marked for elektroniske kommunikationstjenester ved at oprette en europæisk myndighed, som skal bistå Kommissionen og samle de nationale tilsynsmyndigheders ekspertise og erfaring.

IT- og Telestyrelsen
Side 22

2. Baggrund

De europæiske tilsynsmyndigheders gruppe (European Regulators Group – ERG) blev etableret af Kommissionen i 2002, dels med henblik på at rådgive og bistå Kommissionen med at konsolidere det indre marked for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, dels som et forum til erfaringsudveksling og drøftelse af fælles, aktuelle problemstillinger i forbindelse med reguleringen af teleområdet.

Kommissionen har gentagne gange udtrykt bekymring over, at teledirektivernes regler anvendes uensartet i medlemsstaterne, og at dette hindrer udviklingen af en fælleseuropæisk telekommunikationsindustri. Kommissionen forespurgte derfor i efteråret 2006 ERG, hvordan ERG eventuelt kunne styrkes i forbindelse med revisionen af teledirektiverne for bedre at kunne bidrage til en konsistent regulering af de europæiske markeder for elektronisk kommunikation. ERG svarede i februar 2007, at der var sket en væsentlig styrkelse af konkurrencen og investeringerne på det indre marked for elektronisk kommunikation siden vedtagelsen af den nugældende teledirektivpakke i 2002. Man forudså, at det igangværende arbejde med at tilvejebringe ensartethed i brugen af telereglerne ville være afsluttet, inden de reviderede teledirektiver kunne træde i kraft. På mellemlangt sigt så man dog et behov for at udvikle reguleringen af grænseoverskridende og pan-europæiske tjenester.

Som led i revisionen af teledirektiverne foreslår Kommissionen nu ved forordning at oprette en europæisk myndighed for markedet for elektronisk kommunikation (European Electronic Communications Market Authority - EECMA). Den europæiske myndighed foreslås at erstatte det nuværende samarbejde mellem de nationale tilsynsmyndigheder i ERG.

Forslaget skal ses i sammenhæng med Kommissionens to øvrige forslag om ændring af rammedirektivet, adgangsdirektivet og tilladelsesdirektivet og om ændring af forsyningspligtdirektivet og databeskyttelsesdirektivet.

3. Hjemmelsgrundlag

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEF artikel 95 (1) og skal derfor vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter proceduren om fælles beslutningstagen i TEF artikel 251.

4. Nærhedsprincippet

Det er EU-Kommissionens vurdering, at nærhedsprincippet er overholdt. Dette begrundes med:

”Med de nuværende regler håndteres tilladelser til at udbyde elektroniske tjenester af de enkelte medlemsstater, og de 27 nationale tilsynsmyndigheder har vide diskretionære beføjelser på dette felt, medens Kommissionen kun har en begrænset tilsyns- og koordineringsfunktion. Det betyder, at det indre marked stadig er en form for "kludetæppe" bestående af 27 forskellige reguleringssystemer. Det hæmmer udviklingen af tjenester, der rækker over landegrænserne, og virksomhederne er nødsaget til at manøvrere mellem forskellige eller ligefrem modstridende driftsvilkår for de samme tjenester. I praksis er mange af de reguleringsspørgsmål, som de nationale myndigheder tager sig af, de samme i hele EU (f.eks. den lovgivningsmæssige behandling af nye tjenester, visse aspekter af regnskabspligten og -kontrollen, brug af numre, udstyr og tjenester, der skal kunne anvendes af handicappede personer, der rejser inden for EU osv.). For at opnå stordriftsbesparelser på disse områder er det helt afgørende, at der udvikles en fælles EU-praksis og -ekspertise, så der sikres en bedre sammenhæng og i givet fald harmonisering. Dette krav kan kun imødekommes effektivt i alle henseender ved at forbedre den eksisterende institutionelle model og skabe bedre balance i kompetencefordelingen mellem medlemsstaterne, de nationale tilsynsmyndigheder og Kommissionen. Det kan kun lade sig gøre ved en indsats på fællesskabsplan.

IT- og Telestyrelsen
Side 23

Udvikling af tjenester på tværs af landegrænserne inden for EU er et af formålene med den revisionsprocedure, der er fastsat i tilladelsesdirektivet. Det fremgik af den omfattende offentlige høring, at det er absolut nødvendigt meget snart at gøre det lettere for virksomhederne at udbyde tværeuropæiske tjenester ved at fjerne nogle af de alvorlige forhindringer, der er en uundgåelig konsekvens af den nuværende model. Der findes en række tjenester på tværs af landegrænserne, der ikke kan reguleres tilstrækkeligt sammenhængende eller konsekvent til, at der kan opnås de fornødne stordriftsbesparelser, hvis de pågældende beføjelser ligger hos de enkelte medlemsstater.

En indsats på fællesskabsplan vil helt klart indebære fordele på grund af sit omfang og have mere positive virkninger, end hvis medlemsstaterne skulle handle hver for sig, fordi den vil kunne sikre større sammenhæng i reguleringen på det indre marked og nedbringe omkostningerne for virksomheder, der opererer

i flere forskellige lande. Formålet med forslaget vil derfor bedre kunne opfyldes ved en fællesskabsindsats.”

Regeringen er på det foreliggende grundlag enig i Kommissionens vurdering og finder således, at nærhedsprincippet er overholdt.

5. Formål og indhold

Kommissionen er af den opfattelse, at markedet for elektroniske kommunikationstjenester i for høj grad er splittet op i 27 forskelligartede og usammenhængende reguleringssystemer, hvilket forvrider konkurrencen og hindrer virksomhederne i at operere på tværs af grænserne. Forslaget har til formål at styrke det indre marked for elektroniske kommunikationstjenester ved at oprette en europæisk myndighed, som skal bistå Kommissionen og samle de nationale tilsynsmyndigheders ekspertise og erfaring. Det er desuden hensigten, at den nye myndighed skal overtage de funktioner, der i øjeblikket varetages af Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed (ENISA).

IT- og Telestyrelsen
Side 24

EECMA vil blive etableret som et fællesskabsorgan med uafhængig juridisk status. Myndighedens organisatoriske struktur omfatter seks organer: En bestyrelse, et repræsentantskab, en direktør, en chef for netsikkerhed, en stående gruppe af interessenter og et klagenævn. Myndigheden forventes at få op til 134 ansatte.

Bestyrelsen består af tolv medlemmer. Seks medlemmer udpeges af Kommissionen, og seks af Rådet. Bestyrelsen er ansvarlig for udnævnelsen af direktøren og chefen for netsikkerhed, vedtagelsen af myndighedens årlige arbejdsprogram og budget, godkendelsen af den almindelige beretning om myndighedens virksomhed samt vedtagelsen af de finansielle bestemmelser i relation til myndigheden. Myndigheden giver med regelmæssige mellemrum Europa-Parlamentet en redegørelse om sin virksomhed.

Repræsentantskabet omfatter direktøren og et medlem fra hver medlemsstat, som er den øverste chef for den uafhængige nationale tilsynsmyndighed. Repræsentantskabet er ansvarligt for myndighedens beslutninger af teknisk karakter på områder som eksempelvis udpegning af potentielle rettighedshavere. Udtalelser og beslutninger vedtages med simpelt flertal.

Klagenævnet behandler klager over EECMA's afgørelser om nummerforhold, udvælgelse af virksomheder, som tildeles brugsret til frekvens- eller nummerressourcer, gebyrer og bøder til virksomheder, der ikke leverer de oplysninger, de er forpligtede til.

EECMA skal på Kommissionens anmodning udarbejde anbefalinger til Kommissionens afgørelser og tekniske gennemførelsesforanstaltninger i medfør af direktiv 2002/21/EF om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet), herunder særligt om

- de nationale tilsynsmyndigheders foranstaltninger vedrørende markedsafgrænsning, udpegning af virksomheder med en stærk markedsposition og iværksættelse af korrigerende foranstaltninger
- offentlige elektroniske kommunikationsnets og -tjenesters sikkerhed og integritet, herunder spørgsmål i tilknytning til brud på sikkerheden og/eller integriteten
- udpegning af transnationale markeder
- standardiseringsspørgsmål
- analyse af specifikke nationale markeder
- transparens og offentliggørelse af oplysninger til slutbrugere
- tjenestekvalitet
- effektiv implementering af det fælleseuropæiske alarmnummer "112"
- nummerforhold
- nummerportabilitet
- forbedring af handicappede slutbrugeres adgang til elektroniske kommunikationstjenester og udstyr
- transparens i forbindelse med ubundet adgang til abonnentledninger
- adgangsstyring til digitale radio- og tv-tjenester
- spørgsmål vedrørende radiofrekvenser
- spørgsmål vedrørende ensartede vilkår for brugsrettigheder til radiofrekvenser eller numre, ændring eller tilbagekaldelse af brugsrettigheder tildelt på et samordnet eller harmoniseret grundlag og udvælgelse af virksomheder, der vil kunne tildeles individuelle brugsrettigheder til frekvenser eller numre til tjenester med tværeuropæisk potentiale.

IT- og Telestyrelsen
Side 25

EECMA vil på frekvensområdet kunne få en central rolle ved behandling af ansøgninger om tilladelser fra virksomheder, der ønsker at udbyde grænseoverskridende tjenester, såfremt Kommissionen finder det relevant i henhold til tilladelsesdirektivets foreslåede (nye) artikel 6b at fastsætte, at EECMA som led i de tekniske gennemførelsesforanstaltninger nævnt i artikel 6a, stk. 1, litra f, skal indstille til Kommissionen, hvilke virksomheder der bør tildeles sådanne tilladelser. EECMA vil desuden overvåge overholdelsen af vilkårene i tilladelserne og vil give Kommissionen meddelelse herom ved grove overtrædelser.

EECMA vil herudover opkræve gebyrer fra indehaverne af de grænseoverskridende tilladelser, som skal dække EECMA's administrationsomkostninger. Den vil desuden opkræve administrationsgebyrer og afgifter for frekvensanvendelse i forbindelse med pan-europæiske tjenester på vegne af medlemsstaterne. Disse gebyrer og afgifter vil herefter blive givet videre til medlemsstaterne.

På nummerområdet vil EECMA først og fremmest få en rådgivende rolle i forhold til Kommissionen og vil som det eneste område få selvstændig beslutningskompetence vedrørende European Telephony Numbering Space (ETNS).

ETNS er et europæisk nummerområde, som eksisterer parallelt med de nationale nummerområder i Europa. ETNS er af den Internationale Telekommunikations Union (ITU) tildelt en international kode 3883. Virksomheder, som ønsker at få tildelt et nummer til brug for en pan-europæisk tjeneste, kan søge om et internationalt nummer, som starter med disse fire cifre.

ETNS-numre tildeles i dag formelt af ETNS' administrator, som er direktøren i European Radiocommunications Office (ERO). I praksis varetages funktionerne vedrørende tildeling, tilbagekaldelse og overvågning af ETNS-numre af NeuStar Inc.

I forbindelse med dannelse af EECMA overføres de opgaver, som det europæiske it-sikkerhedsagentur (ENISA) har varetaget, til EECMA. Dermed skabes en samlet organisatorisk enhed, som med yderligere ressourcer skal fremme en europæisk sikkerhedskultur og styrke net- og informationssikkerheden.

IT- og Telestyrelsen

Side 26

6. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet vedtog sin beslutning om forslaget den 24. september 2008. Beslutningen indeholder 167 ændringer til Kommissionens forslag.

Parlamentet ønsker den af Kommissionen foreslåede telemyndighed (EECMA) erstattet af Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder for Telekommunikation (Body of European Regulators in Telecommunications - BERT). BERT skal fremme en mere indgående koordinering mellem alle tilsynsmyndigheder på nationalt plan og EU-plan for at forstå og yderligere udvikle det indre marked for elektroniske kommunikationstjenester, så der opnås større konsekvens i reguleringen. BERT bygger videre på og erstatter det nuværende samarbejde mellem de nationale tilsynsmyndigheder i ERG. BERT skal alene beskæftige sig med regulering af markedet for elektronisk kommunikation og ikke med hverken netsikkerhed eller frekvensspørgsmål.

BERT foreslås oprettet som et fællesskabsorgan finansieret med en tredjedel fra EU's almindelige budget og to tredjedele fra de nationale tilsynsmyndigheder. BERT ledes af et repræsentantskab bestående af direktørerne for de nationale tilsynsmyndigheder og en administrerende direktør. Repræsentantskabet vedtager som udgangspunkt sine beslutninger med et flertal på to tredjedele af de tilstedeværende medlemmer. Halvdelen af de ansatte udgøres af udstationerede nationale eksperter fra de nationale myndigheder.

7. Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Den gældende danske lovgivning omfatter:

- Lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet, jf. lovbekendtgørelse nr. 780 af 28. juni 2007

- Lov om radiofrekvenser, jf. lovbekendtgørelse nr. 680 af 23. juni 2004.

Der er tale om et forslag til en forordning, der finder direkte anvendelse i national ret, og som sådan ikke rejser implementeringsspørgsmål. Forslaget kan dog medføre ændringer på lovgivnings- eller bekendtgørelsesniveau særligt hvad angår procedurebestemmelser.

8. Konsekvenser for statsfinanserne, samfundsøkonomien, miljøet eller beskyttelsesniveauet

Forslaget har ingen statsfinansielle konsekvenser eller administrative konsekvenser udover indvirkningen på EU's budget. Forslaget medfører en udgift på EU's budget på 10 mio. € det første år (forventet 2010) stigende til 28 mio. € det tredje år. Ud over fællesskabsbidraget kan myndigheden opkræve afgifter og gebyrer for visse tjenesteydelser. Herfra skal trækkes besparelser ved integration af ENISA i myndigheden. ENISA's nuværende budget er på ca. 8 mio. €. Kommissionen forventer, at myndigheden kan finansieres inden for det relevante udgiftsområde i de finansielle overslag, og det medfører derfor ikke merudgifter for medlemsstaterne.

IT- og Telestyrelsen
Side 27

9. Høring

Forslaget har været sendt i høring i EU-specialudvalget for it og telekommunikation.

Telekommunikationsindustrien (TI) vurderer ikke, at etableringen af en europæisk myndighed (EECMA) er afgørende for, at målsætningen om at fremme harmonisering og det indre marked bliver opfyldt.

TI finder dog, at indstillingen kan præciseres ud fra den generelle danske position om at fremme harmonisering. TI påpeger, at indstillingen således i forhold til forslaget om etablering af EECMA kan nævne både fordele i henseende til at styrke det indre marked og ulemper som f.eks. den uklarhed, som en yderligere regulatorisk instans kan skabe for markedsaktørerne. TI peger endvidere på, at sigtet med den nye institution kan opfattes som meget vidtfavnende. TI foreslår, at nogle af de egentlige koordineringsopgaver, myndigheden skal håndtere med hensyn til frekvenser og numre, vil kunne tilgodeses ved en styrkelse af ERO. TI foreslår ligeledes, at opgaver i henseende til markedsanalyser/-afgørelser og harmonisering kan varetages ved en styrkelse af ERG kombineret med udvidelse af Kommissionens beføjelser.

TDC er i lighed med regeringen enig i Kommissionens ønske om at styrke det indre marked gennem en større ensartethed i brugen af teledirektiverne.

TDC deler regeringens skepsis med hensyn til forslaget om EU telemyndigheden, men deler ikke regeringens begrundelse og alternative forslag. TDC begrundet sin skepsis med, at tilføjelse af endnu et administrativt niveau ikke peger i den rigtige retning i forhold til deregulering af teleområdet. TDC påpeger, at det i givet fald vil kræve en meget klar kompetencefordeling og afgrænsning af opgaverne, hvilket de hidtidige erfaringer ifølge TDC viser er en meget vanskelig

opgave. TDC finder ikke, at ERG hidtil har vist større effekt på den harmonisering, som alle parter tilsyneladende ønsker. TDC vil derfor pege på Kommissionens forslag om udvidelse af vetobeføjelserne som et mere effektivt middel til at fremme en større ensartethed i brugen af teledirektiverne.

TDC foreslår derfor, at indstillingen tilføjes, at regeringen tilkendegiver skepsis over for en udvidelse af de administrative niveauer i reguleringen af teleområdet, men ikke afviser Kommissionens forslag om at styrke harmoniseringsforanstaltningerne.

Telia kan tilslutte sig, at behovet for samt konsekvenserne af den nye myndighed (EECMA) analyseres nærmere. Telia påpeger, at det ikke med det oplyste er klart, om etableringen af en sådan myndighed er altafgørende for at styrke det indre marked for elektroniske kommunikationstjenester og herunder sikrer en højere grad af koordinering af reguleringen, som fastslået af Kommissionen.

Telia peger endvidere på, at det nuværende regime med decentrale markedsanalyser og overgang fra regulering via lov og bekendtgørelse til regulering ved konkrete afgørelser blandt andet blev drevet af, at man ikke ønskede et stort centralt reguleringsorgan. Telia påpeger, at det har betydet betydelige krav til de ressourcer, de nationale myndigheder og teleoperatører har skullet binde i at etablere sådanne konkrete afgørelser. Telia er ikke overbevist om det naturlige i at opretholde sådan et omkostningsmæssigt tungt apparat, hvis der alligevel opbygges en ressourcetung overnational myndighed. Telia tilkendegiver, at det tværtimod rejser alvorlig tvivl om hensigtsmæssigheden i det nuværende regulatoriske regime.

Sonofon er skeptisk over for etableringen af ECCMA og støtter derfor den danske holdning.

Dansk IT er enig med regeringen i, at ERG i første omgang, inden en eventuel oprettelse af en europæisk myndighed, bør have tid til at virke og vise, om det kan levere den ønskede harmonisering af regelanvendelsen.

Danske Handicaporganisationer (DH) støtter Kommissionens forslag om oprettelse af en europæisk myndighed for markedet for elektronisk kommunikation. DH finder det yderst relevant, at myndigheden ifølge forslaget skal udarbejde ”anbefalinger til forbedring af handicappede slutbrugeres adgang til elektroniske kommunikationstjenester og udstyr”. DH mener, der er et stort behov for at få udarbejdet anbefalinger på dette område, såvel som på området vedrørende effektiv implementering af det fælleseuropæiske alarmnummer 112.

DH mener derfor, det er af afgørende betydning, at handicaporganisationernes europæiske paraplyorganisation European Disability Forum (EDF) sikres en plads i den europæiske myndighed som repræsentant for den europæiske handicapbevægelse, der kan sikre, at handicapperspektivet inddrages i dette arbejde.

10. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen er enig med Kommissionen i det ønskelige i en styrkelse af det indre marked for elektronisk kommunikation gennem en større ensartethed i de forskellige EU-landes anvendelse af reglerne i teledirektiverne. Regeringen vil arbejde for, at disse principper bliver bærende i revisionen af teledirektivpakken.

Regeringen vil arbejde for, at der ikke sker en unødigt bureaukratisering af reguleringen af teleområdet gennem oprettelsen af nye administrative niveauer. Det er regeringens holdning, at de nationale tilsynsmyndigheder har det bedste kendskab til lokale og regionale betingelser og forhold og dermed de bedste forudsætninger for at gribe ind på disse områder. Omvendt støtter regeringen en større ensartethed i anvendelsen af reglerne i EU for derved at styrke det indre marked.

Regeringen støtter derfor en styrkelse af koordineringen og dialogen mellem de nationale tilsynsmyndigheder med henblik på en mere ensartet anvendelse af reguleringen i medlemsstaterne. Regeringen er villig til at vurdere forskellige løsninger, idet der bl.a. lægges vægt på:

- At en ny organisation eller et styrket samarbejde primært tillægges rådgivende funktion frem for formel kompetence til at udstede juridisk bindende forskrifter.
- At den rådgivende funktion udøves som udgangspunkt ved konsensus blandt tilsynsmyndighederne.
- At samarbejde kan udvikles fleksibelt på de områder, hvor der er behov for koordinering og med en organisation, som kan tilpasses opgaverne.

Regeringen vil arbejde for, at det i vurderingen af behovet for en ny institution kommer til at indgå, at de for kort tid siden gennemførte vedtagelser om styrkelse af samarbejdet i ERG bør have tid til at virke og vise, om de kan levere den ønskede harmonisering af regel anvendelsen. Blandt andet kan der peges på, at ERG netop er blevet styrket med et permanent sekretariat.

Forslaget om overførelse af ENISA's opgaver til EECMA vurderes ikke i sig selv at give anledning til bemærkninger og vil kunne støttes.

11. Generelle forventninger til andre landes holdninger

På rådsmøde (transport, telekommunikation og energi) den 12. - 13. juni 2008 blev der udvekslet synspunkter om revisionen af teledirektiverne. Her var der udbredt modstand mod EECMA. Der var enighed om, at et alternativt organ skulle bygge på principperne om effektivitet, gennemsigtighed, uafhængighed og ekspertise. Organet skulle ikke overtage Agenturet for Net- og Informationssikkerheds (ENISA) opgaver og ikke beskæftige sig med forvaltning af frekvenser, men fokusere på økonomisk regulering.

I de efterfølgende forhandlinger i rådsarbejdsgruppen for telekommunikation og informationssamfundet og COREPER har Rådet arbejdet med et alternativ til EECMA baseret på en styrkelse af det bestående samarbejde mellem de nationale tilsynsmyndigheder i ERG på grundlag af en organisation på privatretlig basis.

12. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen er senest forelagt for Folketingets Europaudvalg på møde den 4. juni 2008 på baggrund af samlenotat oversendt den 27. maj 2008.

**2. Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet,
Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om
anden periodiske nyvurdering af forsyningspligtens omfang i forbindel
se med elektroniske kommunikationsnet og - tjenester i medfør af
artikel 15 i direktiv 2002/22/EF
KOM (2008) 572 endelig**

Udveksling af synspunkter

*Optrykt på baggrund af grundnotat af 3. november 2008. Ændringer er markeret
i marginen.*

1. Resumé

IT- og Telestyrelsen
Side 31

Kommissionen har foretaget anden periodiske nyvurdering af forsyningspligtens omfang i medfør af forsyningspligtdirektivets artikel 15. Meddelelsen indeholder en række generelle overvejelser om forsyningspligtens rolle i forbindelse med brede udfordringer på europæisk plan. Meddelelsen skal anspore til debat om den fremtidige forsyningspligt og indeholder en analyse af udbredelsen af elektroniske kommunikationstjenester i EU i dag. Kommissionen rejser blandt andet en debat om at udvide den eksisterende forsyningspligt med bredbånd.

2. Baggrund

De nationale markeder skulle i henhold til EU-lovgivningen på telekommunikationsområdet liberaliseres senest med udgangen af 1998. Som et yderligere tiltag i retning af liberalisering blev de nuværende direktiver på området for elektronisk kommunikation (den såkaldte teledirektivpakke) vedtaget i 2002.

En række af de krav og forpligtelser, der findes i den danske forsyningspligtregulering på teleområdet, er således baseret på EU-regler.

EU-reglerne om forsyningspligt fremgår af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet)⁶.

Forsyningspligten betyder, at alle, som anmoder herom, sikres adgang til de elektroniske kommunikationstjenester, der er nødvendige for at kunne deltage i samfundslivet, og som allerede er tilgængelige for størstedelen af borgerne, enten via markedet eller, hvis dette ikke er muligt, gennem offentlig indgriben.

I forsyningspligtdirektivet er forsyningspligt defineret som et minimum af elektroniske tjenester, der er tilgængelige for alle slutbrugere efter rimelig

⁶ EF-Tidende nr. L 108 af 24. april 2002, side 51-77.

anmodning herom til rimelige priser og til en bestemt kvalitet uafhængig af den geografiske beliggenhed i en medlemsstat.

Forsyningspligtdirektivet omfatter i dag blandt andet tilslutning til det offentlige telefonnet på et fast sted, der giver slutbrugerne mulighed for at foretage og modtage lokale, nationale og internationale telefonopkald, telefaxopkald og dataoverførsler ved transmissionshastigheder, der er tilstrækkelige til at give funktionel adgang til internettet, under hensyn til den fremherskende teknologi, der bruges af de fleste abonnenter, samt hvad der er teknologisk muligt. Derudover omfatter forsyningspligten i direktivet en nummeroplysningstjeneste, offentlige betalingstelefoner og særlige foranstaltninger til handicappede brugere.

Kommissionen er forpligtet til at nyvurdere forsyningspligtens omfang hvert tredje år på grundlag af den teknologiske, samfundsmæssige og økonomiske udvikling, idet der blandt andet tages særlig hensyn til mobilitet og transmissionshastighed i forhold til den teknologi, som anvendes af flertallet af abonnenter.

IT- og Telestyrelsen
Side 32

Følgende elementer skal i medfør af forsyningspligtdirektivet indgå i Kommissionens overvejelser om, hvorvidt en tjeneste skal indgå i forsyningspligten:

- Vil et mindretal af forbrugere blive udelukket fra samfundslivet, fordi bestemte tjenester, der er til rådighed for og også benyttes af størsteparten af befolkningen, ikke er tilgængelige eller ikke anvendes?
- Vil en udvidelse af forsyningspligten til at omfatte disse tjenester være en generel nettogevinst for samtlige forbrugere i de tilfælde, hvor de ikke udbydes til offentligheden på normale forretningsmæssige betingelser?

Kommissionen har i 2006 og 2007 vurderet indholdet af teledirektivpakken i forhold til pakkens hovedformål, som er at fremme konkurrencen, konsolidere det indre marked og fremme borgernes interesser. Kommissionen anførte allerede i 2006 i sin meddelelse om revurderingen af EU's regelsæt for elektroniske kommunikationsnet og tjenester,⁷ at der er behov for grundlæggende overvejelser om begrebet ”forsyningspligt” og forsyningspligtens rolle i det 21. århundrede. Kommissionen anførte således i meddelelsen, at Kommissionen havde til hensigt at offentliggøre en grønbog om forsyningspligt i 2008 for at igangsætte en vidtrækkende debat. Kommissionens debatoplæg er nu offentliggjort som en meddelelse i stedet for en grønbog.

EU-reglerne om forsyningspligt står således over for en revision i to omgange. Første gang som led i den igangværende samlede revision af teledirektivpakken og anden gang efter en mere grundlæggende debat på baggrund af Kommissionens meddelelse.

3. Hjemmelsgrundlaget

Spørgsmålet om hjemmelsgrundlag er ikke relevant.

⁷ KOM (2006) 334.

4. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

5. Formål og indhold

Formålet med Kommissionens meddelelse er at starte en debat om fremtidens forsyningspligt. Meddelelsen indeholder den anden periodiske nyvurdering af forsyningspligtens omfang samt en række generelle overvejelser om forsyningspligtens rolle i forbindelse med brede udfordringer på europæisk plan – især sikring af adgangen til bredbånd. Meddelelsen skal åbne en bred diskussion i Europa, der i løbet af 2009 vil give alle interesseparter mulighed for at give deres mening til kende og drøfte alternative forslag.

Meddelelsen indeholder en gennemgang af forsyningspligten som begreb og de gældende regler om forsyningspligt. Meddelelsen indeholder derefter en analyse af udviklingen af mobilkommunikation og bredbånd i EU.

IT- og Telestyrelsen
Side 33

Meddelelsen indeholder blandt andet følgende konklusioner:

- Betingelserne for, at mobilkommunikation kan blive omfattet af forsyningspligten, er ikke til stede.
- Bredbåndsdækningen er i dag meget høj i de fleste medlemsstater og når i gennemsnit ud til 90 % af EU's befolkning. Anvendelsen af internettet nærmer sig nu et niveau, hvor det anvendes af flertallet, idet 49 % af husholdningerne i EU anvender internettet, og 36 % af husholdningerne har bredbånd. Selv om bredbånd endnu ikke anvendes af flertallet af forbrugere og derfor ikke er omfattet af forsyningspligten som fastlagt og beskrevet her, nærmer udbredelsen sig en tærskel, hvor bredbånd anvendes af et flertal af forbrugerne.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at i Danmark har over 99 procent af befolkningen i dag adgang til bredbånd. Danmark har på nuværende tidspunkt den højeste bredbåndspenetration i OECD (og i verden), idet der er næsten 37 bredbåndsforbindelser per 100 danskere.

Kommissionen ønsker at lancere en bred offentlig debat om følgende spørgsmål:

1. I hvilket omfang nutidens konkurrencedygtige elektroniske markeder kan anses for tilstrækkelige til at kunne sikre forsyningspligten under hensyntagen til, at der er en tendens til at udskifte fastnettelefonier med mobilkommunikation, og at bredbånd udrulles til en hastigt stigende del af befolkningen via markeds kræfterne.
2. Tendensen synes at pege på, at et stigende antal abonnenter efterhånden betragter tilfredsstillende adgang til internettet som noget, der ligger ud over en smalbåndsforbindelse. Man kan rejse spørgsmålet, om det er nødvendigt at revidere fortolkningen af begrebet forsyningspligt og hvad

der skal forstås ved datakommunikation med en transmissionshastighed, som tillader funktionel internetadgang.

3. Om det vil være mere hensigtsmæssigt at lade forsyningspligten omfatte bredbånd, og om begrebet funktionel internetadgang fortsat er brugbart.
4. Om den nuværende definition af forsyningspligten er tilstrækkelig fleksibel eller for snæver.

Spørgsmålene skal ses ud fra nogle detaljerede spørgsmål, som også omfatter forsyningspligtens rolle og gennemførelse i en samlet politik for ”bredbånd for alle”.

- a) Hvorledes vil en udvidet forsyningspligt kunne passe ind i en overordnet politik, som skal sikre, at ”bredbånd for alle” bliver til virkelighed? Hvad er fordelene og ulemperne ved en forsyningspligtsmekanisme i forhold til andre instrumenter?
- b) Hvorledes vil en eventuel udvidelse af forsyningspligten være forenelig med en sikring af en sammenhængende strategi i det indre marked uden konkurrenceforvridning?
- c) Er det hensigtsmæssigt at lægge sig fast på en bestemt hastighed eller bør definitionen af funktionel internetadgang ajourføres?
- d) Fælles europæiske kriterier og gennemførelsesscenarier med henblik på at minimere konkurrenceforvridninger, som for eksempel:
 - i. Hvilket niveau for ”brugerflertal” er nødvendigt, før en forsyningspligt kan komme på tale?
 - ii. Hvilke mekanismer skal anvendes til at fastlægge, hvilke grupper af forbrugere eller geografiske områder der skal være omfattet af forsyningspligt?
 - iii. Hvorledes sikrer man, at svagt stillede grupper (handicappede og ældre) får adgang til og kan anvende elektronisk kommunikation på samme niveau som flertallet af brugere?
 - iv. Er der behov for, at forsyningspligten fortsat skal omfatte abonnentfortegnelser og offentlige betalingstelefoner? Eller er der behov for at udvide forsyningspligten til andre adgangspunkter, for eksempel WiFi-hotspots?
 - v. Hvorledes bør de virksomheder, der er underlagt forsyningspligten, udvælges, og hvad skal omfanget af deres forpligtelser være?
 - vi. Inden for hvilken institutionel struktur skal forsyningspligten gennemføres, og hvilken rolle skal de regeludstedende myndigheder spille?
 - vii. Hvad kan omkostningerne til sikring af forsyningspligten forventes at blive, og hvem skal dække disse omkostninger? Hvilket omfang og hvilke grænser skal der fastsættes for finansiering og kompensationsordninger, og hvad skal forholdet være mellem finansieringskilder som generel beskatning og forsyningspligtfonde, og hvorledes sikres foreneligheden med statsstøttere reglerne?

IT- og Telestyrelsen
Side 34

På grundlag af denne diskussion vil Kommissionen i anden halvdel af 2009 udsende en meddelelse. Kommissionen vil muligvis udsende en opfølgning i

2010 ledsaget af konkrete forslag, hvis dette er nødvendigt for at ajourføre forsyningspligtdirektivet.

6. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet har ikke udtalt sig om meddelelsen.

7. Gældende dansk ret og meddelelsens konsekvenser herfor

Forsyningspligtdirektivet er i Danmark implementeret i:

- Lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet, lovbekendtgørelse nr. 780 af 28. juni 2007
- Bekendtgørelse om forsyningspligtydelser, bekendtgørelse nr. 701 af 26. juni 2008
- Bekendtgørelse om udbud af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, bekendtgørelse nr. 714 af 26. juni 2008
- Bekendtgørelse om betalingstelefoner, bekendtgørelse nr. 710 af 25. juli 1996

IT- og Telestyrelsen
Side 35

Meddelelsen indebærer ikke i sig selv konsekvenser for dansk ret.

8. Konsekvenser for statsfinanser, samfundsøkonomien, miljøet eller beskyttelsesniveauet

Meddelelsen har ikke i sig selv statsfinansielle, samfundsøkonomiske eller miljømæssige konsekvenser og forventes ikke at have konsekvenser for beskyttelsesniveauet.

Det kan ikke udelukkes, at meddelelsen på sigt vil kunne give anledning til initiativer, som kan tænkes at have denne type konsekvenser. Dette vil blive vurderet i forbindelse med de eventuelle konkrete initiativer.

9. Høring

Meddelelsen blev forelagt på et møde i EU-specialudvalget for it og telekommunikation den 5. november 2008, hvilket ikke gav anledning til bemærkninger.

10. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen er positivt indstillet over for, at Kommissionen med sin meddelelse igangsætter en debat om fremtidens forsyningspligt.

Regeringen kan støtte Kommissionens konklusion om ikke at lade mobilkommunikation være omfattet af forsyningspligten. Det er endvidere regeringens holdning, at udviklingen inden for mobilkommunikation, herunder dækningsgraden for mobilkommunikation, gør det relevant at debattere, om basal taletelefoni stadig skal være en del af forsyningspligten.

Regeringen finder, at udrulningen af bredbånd fortsat bør være markedsbaseret. Som udgangspunkt kan regeringen derfor ikke støtte et ønske om at sikre bredbåndsdækning overalt i Europa gennem regler om forsyningspligt.

Danmarks har oplevet en særdeles positiv udvikling for udrulningen af bredbånd. Denne udvikling er sket gennem en aktiv bredbåndstrategi, hvor det offentlige har sikret gode rammebetingelser for udrulning af bredbåndsinfrastruktur.

Det er regeringens holdning, at hvis udrulningen af bredbånd subsidieres af det offentlige, kan dette bremse investeringslysten blandt de aktører, som allerede er i gang med opbygningen af bredbåndsinfrastruktur, ligesom det på sigt vil kunne skade den infrastrukturbaserede konkurrence.

Regeringen støtter, at forsyningspligten vedrørende handicaptjenester løbende revideres og tilpasses.

Regeringen hilser en debat om fælles europæiske kriterier og gennemførelsesscenarier med henblik på at minimere konkurrenceforvridninger, herunder en debat om mekanismer til en afgrænsning af forsyningspligtens anvendelsesområde, velkommen.

Det er regeringens holdning, at det som udgangspunkt fortsat er vigtigt at sikre en kompensationsordning i forhold til varetagelse af forsyningspligten, og at det er nyttigt at debattere fordele og ulemper ved forskellige finansieringsmekanismer. Det er regeringens holdning, at kompensationsordninger skal overholde principperne om transparens, mindst mulig konkurrenceforvridning, ikke-diskrimination og proportionalitet. Det er ligeledes regeringens holdning, at samme principper bør finde anvendelse i forbindelse med en eventuel fastsættelse af regler om offentlig finansiering.

IT- og Telestyrelsen
Side 36

11. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Det forventes, at meddelelsen vil blive genstand for udveksling af synspunkter ved møde i Rådet for Transport, Telekommunikation og Energi den 27. november 2008.

12. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Meddelelsen har senest være forelagt Folketingets Europaudvalg ved grundnotat oversendt den 3. november 2008.

3. Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget - Meddelelse om fremtidige net og internettet
KOM(2008) 594 endelig

Vedtagelse af rådskonklusioner

Oprtrykt på baggrund af grundnotat af 3. november 2008. Ændringer er markeret i marginen.

1. Resumé

EU-Kommissionens meddelelse er et forberedende skridt mod det fremtidige internet med fokus på at skabe de rette rammebetingelser, der kan sikre et dynamisk, åbent og sikkert internet. Disse emner drøftes på nuværende tidspunkt internationalt. Med meddelelsen sætter Kommissionen emnerne ind i en europæisk sammenhæng. I meddelelsen vurderer Kommissionen derfor de vigtigste fremtidige tekniske udfordringer og de politiske udfordringer, der er forbundet hermed. Kommissionen peger særligt på nødvendigheden af investeringer i højhastighedsadgang til internettet, som bør være tilgængeligt overalt for alle borgere. Derudover vil Kommissionen med et "bredbåndsindeks" i den årlige statusrapport om Lissabonstrategien synliggøre områder, der kræver politisk opmærksomhed.

Der forventes vedtagelse af rådskonklusioner på rådsmøde (transport, telekommunikation og energi) den 12.-13. juni 2008.

2. Baggrund

Kommissionens meddelelse skal ses i lyset af Lissabonstrategien og Europas bestræbelser på at skabe den mest konkurrencedygtige økonomi i verden, blandt andet ved omstilling til en vidensbaseret økonomi. I den forbindelse har internettet væsentlig betydning som katalysator for øget vækst, ikke mindst for udvikling af digitale økonomi.

Globalt har internettets udvikling blandt andet været drøftet på OECD's ministermøde om den digitale økonomi i juni 2008 og på verdenstopmøderne om informationssamfundet (WSIS) i december 2003 og november 2005.

3. Hjemmelsgrundlag

Spørgsmålet om hjemmelsgrundlaget er ikke relevant.

4. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

5. Formål og indhold

Formålet med Kommissionens meddelelse er at starte en bred debat om de politiske implikationer, som udviklingen af internettet og den digitale økonomi kan have. Hensigten med en sådan debat vil ikke mindst være at få udviklet overordnede politiske tiltag, der kan modsvare de politiske udfordringer.

Kommissionen fremhæver fire tendenser, der vil have betydning for den digitale økonomi:

- Udviklingen af sociale netværk på internettet, der i stigende grad er deltagelsesbaserede, også kaldet "web 2.0". Virksomheder forventes også at tage internetbaserede sociale samarbejdsværktøjer i anvendelse under betegnelsen "Entreprise 2.0". Denne udvikling vil reducere virksomhedernes omkostninger og medføre en produktivitetsforøgelse i den samlede økonomi.
- Udviklingen af et "tingenes internet", hvor udstyr, objekter, maskiner, køretøjer m.v. kobles sammen ved indbyrdes forbundne sensorer, apparater og elektroniske mærkater, der kan reagere på omverdenen og kan sende informationer over faste og trådløse net. Dette muliggøres ved brug af radiofrekvensbaseret identifikation (RFID⁸).
- Nomadisk brug af internettet, hvor forbrugerne i stigende grad anvender bærbare apparater, som vil forandre arbejdsmønstre og muliggøre anvendelser til gavn for blandt andet handicappede, redningsmandskab m.v.
- En eksplosiv vækst i datatrafikken som følge af ovenstående tendenser, der vil fremskynde overgangen til næste generation netværk (NGN) – det vil sige bredbåndsnet baseret på internetprotokoller (IP) med væsentligt højere hastigheder og større båndbredde, særlig i accessnettet, der er den yderste del af nettet, som forbinder den enkelte forbruger med resten af nettet. Her er overgangen til fiberbaserede og trådløse accessnet en af de største udfordringer for, at fremtidens internet bliver en realitet.

For at håndtere ovenstående udfordringer er der ifølge Kommissionen behov for, at de offentlige myndigheder:

- Sikrer vilkår som fremmer innovation og investeringer ved at skabe gennemskuelige og forudsigelige regler.
- Sikrer adgang til internettet gennem konkurrencefremmende regulering.

⁸ Radio Frequency Identification (RFID) er en teknik, der muliggør automatisk identifikation og datafangst ved brug af radiofrekvenser. Enhver genstand eller ethvert dyr eller menneske kan udstyres med en mikrochip, der indeholder en entydig identitetsmarkør og andre oplysninger, som kan aflæses trådløst. RFID'er er ikke bare "elektroniske mærkater" eller "elektroniske stregkoder". Forbundet med databaser og kommunikationsnet, som f.eks. det mobile internet, medfører RFID teknologien store muligheder for at levere nye tjenester og applikationer i alle mulige situationer.

- Sikrer forbrugerne tilstrækkelige oplysninger og valgmuligheder.
- Sikrer, at privatlivets fred og sikkerhed er fast forankret i de principper, der anvendes ved udformningen af det fremtidige internet.

Kommissionen fremhæver særligt følgende fem områder, der kræver opmærksomhed:

1. Investeringer i højhastighedsbredbånd

For at sikre borgernes adgang til hurtigt bredbånd, er det nødvendigt, at der investeres i højhastighedsbredbånd i accessnettet. Imidlertid vil disse investeringer være meget omfangsrige, særligt fordi der eksisterer en vis usikkerhed om, hvorvidt forbrugerne er villige til at betale ekstra for højhastighedsbredbåndet.

Endvidere kan de operatører, der på nuværende tidspunkt er i besiddelse af kabelkanaler, have en fordel i forbindelse med investeringer, fordi kanalerne kan genanvendes. På den måde bliver adgang til kanalerne en væsentlig faktor i forbindelse med at sikre konkurrencen på bredbåndsmarkedet.

IT- og Telestyrelsen
Side 39

Kommissionen udarbejder i øjeblikket en henstilling med retningslinjer for, hvordan myndighederne sikrer konkurrencen på accessnetområdet. Endvidere giver EU-lovgivningen allerede på nuværende tidspunkt mulighed for at pålægge delt brug af faciliteter.

Derudover er der behov for udveksling af erfaringer om bedste praksis i for eksempel mødefora mellem de involverede interessenter.

Endelig kan myndighederne yde direkte økonomisk støtte, hvis markedet ikke fungerer, i overensstemmelse med reglerne for statsstøtte. En sådan støtte bør afgrænses til passiv infrastruktur, der er den del af infrastrukturen, som blandt andet består af kabelkanaler, mandehuller og kabler uden tilsluttet elektrisk udstyr.

2. Bredbånd til alle

I forbindelse med målsætningen om bredbånd til alle påpeger Kommissionen, at der er risiko for, at en stigende andel af borgerne udelukkes fra informationssamfundet, for eksempel som følge af manglende adgang til internettet. Det er derfor vigtigt, at der fra politisk hold sikres adgang til højhastighedsnet både i landdistrikter og byområder.

Kommissionen har allerede i i2010-stragien en hovedmålsætning om at sikre bredbånd til alle, ligesom EU's strukturfond og fond for udvikling af landdistrikter⁹ muliggør udvikling af både infrastruktur og elektroniske tjenester og applikationer for borgere.

⁹ Støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL).

3. Åbent internet

Der er ifølge Kommissionen en række udfordringer i forbindelse med indsatsen for at holde internettet åbent i takt med, at teknologier smelter sammen og grænserne mellem sektorer udviskes. Der er derfor behov for opmærksomhed på en række områder for at sikre reel konkurrence.

Der er blandt andet bekymring for, om udbydere op- eller nedprioriterer visse former for trafik på internettet. Derfor har Kommissionen foreslået mindstekrav til tjenesters kvalitet i revisionen af forsyningspligtdirektivet¹⁰ samt at styrke slutbrugernes rettigheder til information om eventuelle begrænsninger. Derudover vil EF's konkurrenceregler ifølge Kommissionen kunne anvendes til at gribe ind i tilfælde af konkurrencehæmmende adfærd.

Der er herudover efter Kommissionens vurdering behov for, at forskellige apparater og tjenester er kompatible, når disse skal kommunikere indbyrdes. Kommissionen anser det derfor som en fordel at anvende åbne grænseflader og standarder, så dominerende virksomheder ikke bliver en hæmsko for innovation og vækst ved at udelukke andre virksomheder. EU's konkurrenceregler kan også anvendes til at hindre denne udvikling. Kommissionen er endvidere ved at udarbejde en politisk strategi for dette område.¹¹

IT- og Telestyrelsen
Side 40

Der er et stort økonomisk vækspotentiale i udviklingen af indholdstjenester. Politikken på området er formuleret i Kommissionens meddelelse om onlineindhold.¹² En kommende henstilling på området vil omfatte emnerne: åbenhed, inter-operabilitet på områderne forvaltning af digitale rettigheder, licensordninger¹³ og bekæmpelse af piratkopiering. Intellectuel ejendomsret er fortsat afgørende i forretningsmodeller, og derfor har Kommissionen udsendt en grøn bog¹⁴ herom, der skal strukturere debatten. EU's strategi for licensordninger og ophavsret understøtter dog ikke nye forretningsmodeller, der bygger på brugergenereret indhold og strategier, som er baseret på deling af intellektuel ejendom. Beskyttelsen af mindreårige samt informationsintegritet er heller ikke sikret i fremtidens internet endnu.

4. Grundlaget for udviklingen af internettet

Det er Kommissionens vurdering, at der er behov for, at internettet udvikles for at håndtere de stadig stigende udfordringer i forhold til ydeevne, fleksibilitet, sikkerhed, tillid og robusthed. I den forbindelse er Kommissionen usikker på, om der vil være tilstrækkelige frekvensressourcer til brug for de mange mærkede

¹⁰ KOM(2007) 698, Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv, ændring af direktiv 2002/22/EF om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, direktiv 2002/58/EF om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor og forordning (EF) nr. 2006/2004 om forbrugerbeskyttelsessamarbejde.

¹¹ KOM(2008) 133.

¹² KOM(2007) 836.

¹³ Licensordninger omhandler blandt andet licenser som gives til f.eks. biblioteker, uddannelsesinstitutioner, museer eller arkiver.

¹⁴ Grøn bog om den fremtidige politik for ophavsret i vidensøkonomien.

objekter (RFID). Derudover er det afgørende, at overgangen til internetprotokollen IPv6 forløber gnidningsfrit, da der ellers kan være problemer med tilstrækkelige IP-numre til at forbinde mærkede objekter og andet intelligent udstyr. Kommissionen har derfor en målsætning om, at 25 procent af internetbrugerne skal kunne anvende IPv6 inden 2010 og har opfordret medlemsstaterne og andre interessenter til at lette overgangen.¹⁵

I det langsigtede perspektiv skal det syvende rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling sikre, at Europa er med fremme i udviklingen. I den forbindelse ønsker Kommissionen at opstille en teknologisk køreplan for området, at konsolidere forskningsindsatsen samt at undersøge mulighederne for et offentligt-privat partnerskab på europæiske plan, der skal udforske principperne for internettets udformning.

5. Sikkerhed og privatlivets fred

Privatlivets fred og sikkerheden udfordres i stigende grad med væksten i brugerprofiler og anvendelsen af RFID-chips. Derfor er der behov for at indbygge større sikkerhed i arkitekturen i fremtidens internet og en øget fælles indsats fra medlemsstaterne. Til brug herfor vil Kommissionen udstikke en strategi for privatlivets fred og tillid i det allestedsnærværende informationssamfund. EU's databeskyttelseslovgivning, der er teknologineutral, kan ifølge Kommissionen fortsat anvendes som grundlag for fremtidens udfordringer. Endelig er Kommissionen på vej med en meddelelse om RFID, databeskyttelse, privatlivets fred og sikkerhed, som vil indeholde retningslinjer for udformning og brug af RFID-applikationer.

IT- og Telestyrelsen
Side 41

For at frigøre det fremtidige internets sociale og økonomiske potentiale er det efter Kommissionens vurdering fundamentalt, at internettet har høj hastighed, at det er tilgængeligt overalt og for alle, at det er åbent og konkurrencedygtigt på internationalt plan, at det er sikkert, samt at det fungerer med gennemskuelige og effektive forvaltningsprocedurer. På kort sigt er det derfor Kommissionens strategi, at:

1. Ud over reformforslag til regelsættet for elektronisk kommunikation fremlagt i 2007 at udsende en henstilling om næste generations accessnet i begyndelsen af 2009 indeholdende retningslinjer for anvendelsen af reglerne.
2. Ajourføre retningslinjerne for statsstøtte til bredbåndsprojekter og i efteråret 2008 igangsætte en debat om forsyningspligtens omfang i forhold til målet om at sikre bredbånd til alle.
3. Fortsat udnytte EU's konkurrenceregler med henblik på at sikre konkurrence, innovation og frit forbrugervalg og vedtage en hvidbog om IKT-standardisering i starten af 2009.
4. I forbindelse med igangsættelsen af en debat om udformningen og udviklingen af fremtidens internet, gennemføre handlingsplanen om

¹⁵ KOM(2008) 313.

indførelsen af IPv6¹⁶ og i 2010 vurdere medlemsstaterne og erhvervslivets fremskridt. Derudover iværksætte en offentlig debat om arkitekturen og forvaltningen af tingenes internet med henblik på en meddelelse i starten af 2009 med en række konkrete tiltag samt undersøge muligheden for et privat-offentligt partnerskab på europæisk plan om forskning i fremtidens internet, der samles i en rapport i starten af 2010.

5. Vedtage en henstilling om anvendelsen af generelle databaseskyttelsesregler for brug af RFID-systemer i efteråret 2008 og udarbejde en meddelelse om privatlivets fred og tillid i det allestedsnærværende informationsfund.
6. Offentliggøre en meddelelse om informationsfundspolitikens internationale dimension senest ultimo 2008.

IT- og Telestyrelsen
Side 42

Bredbåndsstrategierne, herunder at alle har højhastighedsadgang til internettet, vil og skal stå højt på de politiske beslutningstageres dagsorden, hvis overgangen til fremtidens internet skal ske. Derfor har Kommissionen foreslået et ”bredbåndsindeks” i den årlige statusrapport om Lissabonstrategien¹⁷, med henblik på at synliggøre områder, som kræver politisk opmærksomhed.

På baggrund af Kommissionens meddelelse har formandskabet udarbejdet et udkast til rådskonklusioner. I udkastet til konklusioner anerkender Rådet den fundamentale rolle, informationsteknologier udgør for den europæiske produktivitet og konkurrencedygtighed. Dertil anerkendes den væsentlige økonomiske og sociale rolle internettet har haft, og det rum internettet har skabt for kulturel identitet, teknologiske innovation, økonomiske aktivitet og værdiskabelse.

I konklusionsudkastet anerkendes desuden, at udviklingen af fremtidens internet udgør afgørende muligheder for Europa, udviklingen af et næste generations netværk (NGN) med signifikant højere båndbredder og brugsmuligheder, samt at forbrugerne ønsker mobilitet og allestedsnærværende adgang til den digitale økonomis tjenester. Det understreges endvidere, at udrulningen af både faste og mobile højhastighedsnet er en afgørende udfordring.

6. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har ikke afgivet udtalelse om Kommissionens meddelelse.

7. Gældende dansk ret og forslagens konsekvenser herfor

Spørgsmålet er ikke relevant.

¹⁶ Skitseret i meddelelsen om indførelsen af IPv6 i KOM(2008) 313.

¹⁷ KOM(2008) 803.

8. Konsekvenser for statsfinanserne, samfundsøkonomien, miljøet eller beskyttelsesniveauet

Meddelelsen har ikke i sig selv statsfinansielle, samfundsøkonomiske eller miljømæssige konsekvenser og forventes ikke at have konsekvenser for beskyttelsesniveauet.

Initiativer, som kan tænkes at tage udgangspunkt i denne meddelelse vil dog kunne have denne type konsekvenser. Dette vil blive vurderet i forbindelse med de konkrete initiativer.

9. Høring

Meddelelsen blev forelagt på et møde i EU-specialudvalget for it og telekommunikation den 5. november 2008.

På mødet gav Forbrugerrådet udtryk for, at det er vigtigt, at der afsættes de nødvendige ressourcer til datamyndighedernes tilsynsarbejde i forhold til anvendelse af RFID-teknologi.

IT- og Telestyrelsen
Side 43

10. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen er generelt positivt indstillet over for Kommissionens meddelelse om at starte en bred debat om internettets udvikling med henblik på udformning af tiltag, som kan udvikle fremtiden internet og dermed modernisere den europæiske økonomi og det europæiske samfund.

Fra dansk side kan det endvidere støttes, at der sigtes mod at tilvejebringe de rette rammebetingelser, som kan sikre et dynamisk, åbent og sikkert internet, herunder vilkår der fremmer innovation, etablering af nye forretningsmodeller, investeringer og et frit forbrugervalg.

Danmark støtter generelt, at markedskræfterne er drivende i udviklingen og støtter derfor som udgangspunkt ikke brugen af statsstøtte i forhold til udvikling af bredbåndsinfrastruktur.

Danmark arbejder aktivt på at sikre en allestedsnærværende bredbåndsdækning til alle og har på nuværende tidspunkt den højeste bredbåndspenetration i OECD (og i verden), idet der er næsten 37 bredbåndsforbindelser per 100 danskere. Danmark optimerer løbende den danske bredbåndsmålsætning og er i forlængelse heraf positiv over for Kommissionens forslag om et bredbåndsindeks i den årlige statusrapport om Lissabonstrategien.

For så vidt angår åbne grænseflader og åbne standarder ser man fra dansk side med tilfredshed på, at der arbejdes for udformningen af en standardiseringspolitik på europæisk og internationalt plan. Kommissionens hvidbog om IKT-standardisering hilses på den baggrund velkommen, ligesom meddelelsen om informationssamfundspolitikken internationale dimension modtages positivt.

Hvad angår implementeringen af IPv6 ser man fra dansk side positivt på Kommissionens initiativer.

Fra dansk side støttes anvendelse af generelle databeskyttelsesregler for brug af RFID-systemer. Beskyttelse af privatlivets fred og tillid til anvendelse af nye tjeneste og systemer anses som en central forudsætning for borgernes accept og brug af fremtidens internet. Det støttes derfor fra dansk side, at der udarbejdes en meddelelse om privatlivets fred og tillid i det allestedsnærværende informationssamfund.

Danmark er positiv over for en koordineret indsats i relation til forskning i fremtidens internet og opstillingen af en teknologikøreplan for området.

Endelig hilses en offentlig debat om arkitekturen og forvaltningen af tingenes internet velkommen.

IT- og Telestyrelsen
Side 44

11. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Det forventes, at meddelelsen vil blive drøftet ved mødet i Rådet for Transport, Telekommunikation og Energi den 27. november 2008. Det forventes, at Rådet vil vedtage konklusioner om meddelelsen ved samme lejlighed.

12. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Meddelelsen har senest været forelagt Folketingets Europaudvalg ved grundnotat oversendt den 3. november 2008.

4. Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) 717/2007 om roaming på offentlige mobiltelefonnet i Fællesskabet og af direktiv 2002/21/EF om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester

KOM (2008) 580 endelig

Generel indstilling

Revideret genoptryk af grundnotat oversendt den 28. oktober 2008. Ændringer er markeret i marginen.

1. Resumé

Kommissionen lægger i forslaget til revision af forordning (EF) nr. 717/2007 om roaming på offentlige mobilnet i EU op til, at den nuværende regulering af taletjenester skal forlænges fra 2010 til 2013, samt at engrosprislofterne i den forlængede periode skal falde mere end detailprislofterne.

IT- og Telestyrelsen

Side 45

Samtidig foreslår Kommissionen, at der fastsættes sekundtakseringsintervaller på både engros- og detailniveau, dog med mulighed for at taksere et minimumsforbrug på 30 sekunder på detailniveau. Endelig lægger Kommissionen op til, at sms-tjenester også skal reguleres på både engros- og detailniveau, mens datatjenester alene skal reguleres på engrosniveau.

2. Baggrund

Som reaktion på vedvarende bekymring over det manglende konkurrencepres på markedet for internationale roamingtjenester og de heraf følgende høje priser, som de europæiske forbrugere måtte betale for levering af roamingtjenester på rejser i Fællesskabet, vedtog Europa-Parlamentet og Rådet roamingforordningen (forordning nr. 717/2007) den 27. juni 2007. Forordningen indførte begrænsninger for de takster, der opkrævedes af mobiludbydere på engros- og detailniveau for levering af tale-roaming-opkald inden for Fællesskabet. Forordningen fastsatte også regler med henblik på at øge prisgennemsigtighed.

Europa-Parlamentet og Rådet besluttede endvidere, at Kommissionen skulle tage forordningens funktion op til revision og rapportere til Europa-Parlamentet og Rådet senest den 30. december 2008. Kommissionen skulle i den forbindelse tage stilling til, om forordningen burde udvides til også at omfatte sms- og datatjenester. Yderligere skulle Kommissionen tage stilling til, om taletjenester burde reguleres efter den 30. juni 2010, hvor forordningen var sat til at udløbe.

Det er Kommissionens vurdering, at priserne på international roaming sms- og datatjenester generelt er for høje, blandt andet fordi de ligger markant over priserne for tilsvarende nationale tjenester. Denne vurdering bekræftes af IT- og Telestyrelsens analyse fra 2008 af priser og omkostninger for brug af mobile datatjenester i udlandet.

På denne baggrund har Kommissionen flere gange opfordret industrien til selv at sætte priserne ned, hvis yderligere regulering skulle undgås.

Da dette ifølge Kommissionen ikke er sket i tilfredsstillende omfang, fremsatte den sit forslag til revision af forordning (EF) nr. 717/2007 den 23. september 2008.

3. Hjemmelsgrundlag

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEF art. 95 og skal behandles efter proceduren for fælles beslutningstagen mellem Rådet og Europa-Parlamentet, som beskrevet i TEF art. 251.

4. Nærhedsprincippet

Det er EU-Kommissionens vurdering, at nærhedsprincippet er overholdt. Dette begrundes med:

”De særlige kendetegn ved markedet for taletelefoniroaming, der var baggrunden for at vedtage forordning (EF) nr. 717/2007/EF, gælder også for sms- og data-roamingtjenester i EU. I betragtning af disse tjenesters tværnationale karakter og de begrænsede reguleringsmidler, der i øvrigt er til rådighed, vil medlemsstaterne ikke hver for sig kunne løse det bagvedliggende problem, nemlig det manglende konkurrencepres på roamingmarkedet, der fører til høje priser og manglende gennemsikkelighed.

Hvis medlemsstaterne hver for sig forsøger at løse de problemer, som dette forslag vedrører, risikerer det at føre til uensartede resultater og dermed være til hinder for et velfungerende indre marked.

Målene med forslaget kan bedre nås med en indsats på fællesskabsplan af følgende årsager:

Udbud af mobilroamingtjenester i Fællesskabet, herunder for telefonsamtaler, sms og datatransmission, berører i kraft af sin natur alle medlemsstater og berører parternes interesser i forskellige medlemsstater samtidigt. Det er derfor nødvendigt at følge en ensartet strategi på fællesskabsplan for at beskytte forbrugernes og virksomhedernes interesser i samtlige medlemsstater.

For at fordelene ved det indre marked kan udnyttes fuldt ud, for så vidt angår roamingtjenester, bør brugerne af disse tjenester kunne forvente samme grad af beskyttelse og samme fordele, uanset hvor de befinder sig i Fællesskabet.

Målet om at forlænge og/eller udvide beskyttelsen af brugere og udbydere af mobiltaletelefoni-, sms- og data-roamingtjenester på et ikke-diskriminerende grundlag i hele Fællesskabet kan ikke nås af medlemsstaterne på en sikker, harmoniseret og rettidig måde og kan derfor bedre gennemføres på fællesskabsplan. Dertil kommer, at forslaget kun kan gennemføres ved et tiltag på fællesskabsplan, da det kræver en ændring af forordning (EF) nr. 717/2007 og af direktiv 2002/21/EF.”

Regeringen deler Kommissionens vurdering og finder således også, at nærhedsprincippet er overholdt i nærværende forslag.

5. Formål og indhold

Forslaget om ændring af forordning (EF) nr. 717/2007 har til formål at styrke det indre marked for elektronisk kommunikation yderligere. Dette skal opnås ved at sikre, at de roamingpriser, som forbrugerne betaler for tale-, sms- samt andre typer datatjenester i andre medlemsstater end deres egen, ikke er uberettiget højere end de priser, der betales i hjemlandet. Yderligere skal det sikres, at forbrugerne har tilstrækkelige oplysninger til at forstå og kontrollere deres udgifter på roamingtjenester.

Forordningen indeholder følgende elementer:

Taletjenester

Reguleringen af roaming-taletjenester for forbrugeres anvendelse mobiltelefon i et andet EU-land end sit eget, forlænges indtil videre til den 30. juni 2013. Den gennemsnitlige maksimale engrostakst, som per 30. august 2008 er €0,28, falder til henholdsvis €0,23, €0,20 og €0,17 per 1. juli 2010, 1. juli 2011 og 1. juli 2012.

IT- og Telestyrelsen
Side 47

Med virkning fra den 1. juli 2009 afregnes engrostaletjenester per sekund med henblik på at forhindre den almindelige praksis blandt mobiludbydere, hvor der afregnes per påbegyndt minut.

Detailprisloftet (eksklusive moms), som per 30. august 2008 er €0,46 for at foretage opkald og €0,22 for at modtage opkald, falder til henholdsvis €0,40, €0,37 og €0,34 for at foretage opkald og €0,16, €0,13 og €0,10 for at modtage opkald per 1. juli 2010, 1. juli 2011 og 1. juli 2012.

Med virkning fra den 1. juli 2009 afregnes detailtaletjenester per sekund. Dog har udbyderne lov til at taksere for et minimumforbrug på 30 sekunder for udgående opkald.

Sms-tjenester

Med virkning fra 1. juli 2009 må den gennemsnitlige engrospris ikke overstige €0,04 per sms-besked.

Med virkning fra 1. juli 2009 må detailprisen (eksklusive moms) ikke overstige €0,11 per sms-besked.

Transparens for sms- og datatjenester

Forbrugerne skal informeres om roamingtaksterne for sms- og datatjenester. I relation til sms-tjenester sker dette, når en forbruger rejser ind i en anden medlemsstat end den, hvor forbrugerens mobiludbyder hører hjemme. Informationen skal sendes via sms. I relation til datatjenester modtager forbrugeren informationen, når denne benytter datatjenester for første gang efter at have foretaget indrejse i en anden medlemsstat end den, hvor forbrugerens mobiludbyder hører hjemme.

Beskyttelsesmekanismer for datatjenester

Senest den 1. juli 2010 skal selskaberne indføre mulighed for et regningsloft, således at forbrugeren tilbydes mulighed for på forhånd at specificere en maksimal økonomisk grænse for sit forbrug af datatjenester under ophold i et

andet EU-land end sit eget. Når dette loft er nået, skal hjemmeudbyderen straks afbryde datatjenesten. Selskaberne skal ligeledes sikre, at en advarselsmeddelelse underretter kunden om, at loftet er ved at blive nået, samt angive hvilken procedure, der skal følges af kunden, hvis han eller hun fortsat ønsker at benytte tjenesten.

Denne ordning eksisterer allerede i Danmark, hvor udbydere i henhold til udbudsbekendtgørelsen skal tilbyde forbrugerne en gratis saldokontrolordning for alle typer tjenester.

Data-engrosprisregulering

Med virkning fra 1. juli 2009 må den gennemsnitlige engrospris ikke overstige €1,00 per megabyte overført data.

6. Europa- Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har ikke udtalt sig om forslaget.

IT- og Telestyrelsen

Side 48

7. Gældende dansk ret og konsekvenser herfor

De nationale myndigheders adgang til at foretage markedsanalyser er reguleret i lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet, jf. LBK nr. 780 af 28. juni 2007 med senere ændringer.

Udkastets forslag om at indføre et regningsloft for datatjenester er reguleret i bekendtgørelse om udbud af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (udbudsbekendtgørelsen), jf. BEK nr. 1031 af 13. oktober 2008 med senere ændringer.

Forslaget vurderes ikke at have lovgivningsmæssige konsekvenser.

8. Forslagets konsekvenser for statsfinanserne, samfundsøkonomien, miljøet eller beskyttelsesniveauet

Statsfinansielle konsekvenser

Forslaget har ingen væsentlige statsfinansielle eller administrative konsekvenser for det offentlige eller konsekvenser for EU's budget.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget vurderes at have en generel positiv effekt på samfundsøkonomien i EU. Forslaget vil medføre faldende priser på internationale roamingtjenester og vil derfor på kort sigt påvirke mobiludbydernes indtjening i nedadgående retning. Det er muligt, at industrien på længere sigt kan drage fordel af reguleringen, såfremt at brugen af roamingtjenester stiger tilstrækkeligt.

Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Udover påvirkningen af udbydernes indtjening vurderes forslaget også at medføre administrative konsekvenser.

Forslaget indebærer, at mobiludbydere skal informere kunderne om priser på international roaming, dels ved kundernes tegning af abonnement og dels ved efterfølgende forespørgsler. Etablering af et informationssystem til brug herfor

vil umiddelbart medføre øgede udgifter for mobiludbydere. Der blev dog allerede i den nugældende forordning indført krav om sådanne informationsmekanismer for så vidt angår taletjenester. Der er således i vidt omfang tale om udbygning af allerede eksisterende systemer.

Yderligere indebærer forslaget, at selskaberne skal indføre mulighed for et loft over regninger for så vidt angår datatjenester. Dette vurderes ikke at dette vil øge de administrative udgifter for udbydere, idet der er i udbudsbekendtgørelsen allerede er indført krav om, at udbydere skal stille en sådan facilitet (saldokontrolordning) gratis til rådighed for forbrugerne. Denne forpligtelse er tjenesteneutral og omfatter således også datatjenester. Det kan dog ikke afvises, at den tekniske indretning af informationssystemer mellem de europæiske udbydere med henblik på sådan en ordning for forbrugerne vil medføre en øget udgift.

9. Høring

Forslaget har været sendt i høring i EU-specialudvalget for it og telekommunikation. Følgende svar er modtaget:

Dansk IT har i brev af 4. november 2008 udtrykt stor tilfredshed med udsigten til en længe ventet regulering af roamingtaksterne på tjenester, der ikke hidtil har været reguleret. Roamingtakster har ifølge Dansk IT en størrelse, hvor det for telebrugere medfører en stærkt svækket lyst til i det hele taget at anvende de berørte tjenester. Dermed bliver det efter Dansk IT's opfattelse vanskeligt, at sikre en effektiv udbredelse og anvendelse af en række teknologier, som ellers kunne bibringe såvel enkeltborgere som samfundet stor nytte.

Dansk IT har erklæret sig således enig i, at selve karakteren af de roaming-relevante tjenester gør det nødvendigt at regulere på europæisk plan, hvorved nærhedsprincippet er overholdt.

Det er Dansk IT's opfattelse, at vægten mellem engros- og detailregulering virker fornuftig, ligesom foreningen er tilfreds med at se, at sms- og datatjenester er inkluderet i forslaget til revision af forordningen.

Som en generel bemærkning har Dansk IT påpeget vigtigheden af, at der konstant holdes øje med, hvilke nye priselementer, teleudbydere har eller kan opnå mulighed for at kontrollere. Ifølge Dansk IT viser historien, at kreativiteten er stor, når det handler om at sløre prissætningen, hvilket efter Dansk IT's opfattelse eksempelvis er set i forbindelse med brugen af minut- henholdsvis sekundafregning og ved brugen af opkaldsafgifter.

Dansk IT har med tilfredshed noteret sig, at engrosregulering af sms- og datatjenester er medtaget i udkastet til forordning. Dog finder Dansk IT, at de foreslåede maksimumpriser for henholdsvis sms og data ligger klart i den høje ende og således ikke er garanter for, at markedet reelt vil se de nødvendige markante prisfald, som kan føre til en markant forøget anvendelse af roamingtjenester.

Endelig har Dansk IT anført, at der i afsnittet om forslagets konsekvenser for statsfinanserne nævnes, at forslaget ikke har væsentlige statsfinansielle konsekvenser. Ifølge Dansk IT synes her ikke at være taget stilling til, at også staten optræder som en stor indkøber af teletjenester og således også vil have gavn af faldende roamingpriser.

Dansk Metal erklærer sig i brev af 4. november 2008 enig i indstillingen om regulering af sms- og datatjenester.

Dansk Metal finder det vigtigt, at der sikres gennemsækelighed på markedet for roamingtjenester, ligesom man ligeledes finder det nødvendigt at regulere dér, hvor konkurrencen ikke fungerer, og derved kan lægge hindringer i vejen for udbredelsen af teknologien. Sådanne hindringer ser man ifølge Dansk Metal i dag på datakommunikation via mobilnettet samt på sms'er.

Endvidere har Dansk Metal anført, at det er formålstjenstligt at sikre interoperabilitet mellem teknologier, hvilket kan ske ved blandt andet at sikre lave forbrugspriser for både operatørerne og for forbrugerne.

IT- og Telestyrelsen
Side 50

Den af Kommissionen foreslåede takstregulering af roamingtjenester ligger ifølge Dansk Metal noget over det niveau, som man fra dansk side bør tilstræbe, da den ligger betragteligt højere end den regulering, som er foretaget på taletelefoni og i forhold til produktionsprisen.

Dansk Metal har følgelig anført, at der skal arbejdes for regulering af datatjenester både på detail- og engrosniveau, for regulering af sms-tjenester både på detail- og engrosniveau samt en nedsættelse af Kommissionens foreslåede prislofter.

Forbrugerrådet har i brev af 4. november 2008 og på møde i EU-specialudvalget for it og telekommunikation den 5. november 2008 erklæret sig enig i, at problemet med de høje priser for international roaming ikke kan løses på nationalt niveau og støtter derfor en indsats på fællesskabsniveau. Forbrugerrådet er endvidere enig i nødvendigheden af et reguleringsmæssigt indgreb overfor datatjenester på engrosniveau og støtter regeringens forslag om, at arbejde for at sætte engrosprisloftet lavere for sms- og teletjenester end som foreslået af Kommissionen.

For så vidt angår regeringens forslag om at arbejde for detailregulering af datatjenester, støtter Forbrugerrådet forslaget om detailprisregulering, da der ikke er andre løsninger, der sikrer forbrugerne mod skyhøje regninger for dataforbrug i udlandet. Forbrugerrådet foreslår, at regeringen anbefaler Kommissionen at indføre en overvågningsinstans, som løbende analyserer konsekvenserne af et roamingprisloft på engrosniveau.

I forhold til Kommissionens konkrete forslag om gennemsækelighed og beskyttelsesmekanismer i forbindelse med regulerede datatjenester, har Forbrugerrådet anført sin generelle støtte til dette, men er åben for at diskutere eventuelle alternative løsningsmodeller. Dog finder Forbrugerrådet det helt afgørende, at en beskyttelse imod høje regninger på datatjenester ikke skal være

et tilvalg for den enkelte forbruger, men at der som standard hos alle datatjenesteudbydere skal være fastsat en vis maksimumsbeløbsgrænse for dataforbrug. Det bør således ifølge Forbrugerrådet være op til den enkelte kunde, hvorvidt han eller hun ønsker at vælge maksimumgrænsen fra og eventuelt benytte sig af andre tilbud. Forbrugerrådet anfører endvidere, at det i den forbindelse bør undersøges, om ikke de eksisterende regler for saldomaksordninger i Danmark bør justeres, idet der i dag er et vist tidsspænd mellem kundens forbrug i udlandet og registreringen i hjemlandet.

DI ITEK har i brev af 4. november 2008 anført, at man ved tidligere lejligheder har opfordret regeringen til at arbejde for, at der indføres lofter over internationale roamingtakster for sms- og datatjenester i lighed med de lofter, der sidste år blev indført for taletelefoni.

Derfor har DI ITEK anført, at man tilslutter regeringens synspunkter. Dog ønsker DI ITEK at gentage sit principielle synspunkt om, at fokus kun bør være på engrospriserne, der reguleres.

IT- og Telestyrelsen
Side 51

DI ITEK har endvidere anført støtte til, at man fra dansk side vil arbejde for at opnå et endnu lavere prisloft end som foreslået af Kommissionen, men under den klare forudsætning, at dette ikke kan føre til dansk enegang.

DI ITEK gør opmærksom på, at de saldomaks-løsninger, der er gennemført for taletelefoni og sms i Danmark, ikke umiddelbart kan overføres til data-roamingtjenester. Dette skyldes, at konsekvensen kan blive, at en igangværende datasession afbrydes, når et bestemt loft overskrides. I stedet bør Kommissionen ifølge DI ITEK opfordre teleudbyderne til at udvikle andre løsninger, som ikke mindst bør være baseret på øget information og gennemsigtighed, således at målet om at undgå uforudsete prischok ved brug af data-roamingtjenester på anden måde opfyldes.

Telekommunikationsindustrien (TI) har i brev af 4. november 2008 noteret sig regeringens indstilling til, at man fra dansk side arbejder for, at data-roamingtjenester reguleres på detailniveau. TI finder det imidlertid ikke godtgjort, at der på detailniveau for data-roamingtjenester skulle være konkurrenceproblemer, der tilsiger en detailregulering, hvilket ifølge TI også er baggrunden for Kommissionens forslag om ikke at regulere på detailniveau. TI anfører, at hvis man i stedet for løser de åbenlyse konkurrenceproblemer på engrosniveau med en regulering af engrospriserne, så vil ikke være grund til at tro, at det ikke vil føre til tilsvarende lave slutbrugerpriser.

TI har anført, at man finder regulering af detailpriser omkostningsfuld at implementere og kommunikere, hæmmer udviklingen af differentierede produkter, skader konkurrencen og er et redskab – som man i samtrafikreguleringen har angivet – kun bør bruges som en sidste udvej. TI opfordrer derfor regeringen til ikke at bruge kræfter på at ændre Kommissionens forslag om kun at regulere datatjenester på engrosniveau.

TI har endvidere noteret sig, at Kommissionen, for så vidt angår beskyttelsesmekanismer for datatjenester, foreslår en saldokontrolfunktion, der

kan afbryde datatjenesten i samme øjeblik en maksimal forbrugsgrænse nås. TI anfører, at en sådan ordning ikke allerede eksisterer i Danmark, og at det vil være forbundet med store omkostninger at etablere en sådan ordning.

TI har anført, at branchen er meget positiv overfor Kommissionens forslags formål om at sikre, at forbrugerne undgår uforudsete store regninger, og at branchen selv har fokus herpå. TI mener i den sammenhæng, at de vigtigste beskyttelsesforanstaltninger overfor uforudset høje regninger for data-roamingtjenester er markant lavere priser og bedre information til kunderne, og at Kommissionens forslag vurderes at understøtte begge elementer.

TI har anført, at man finder det vigtigt, at eventuelt andre pålagte beskyttelsesmekanismer også understøtter forbrugernes interesser i velfungerende tjenester med lavest mulige omkostninger. TI anfører, at det aktuelle forslag om et regningsloft er formuleret for snævert med henblik på én bestemt tænkt løsning, som ikke er den mest brugervenlige og omkostningseffektive. TI mener derfor, at regeringen bør arbejde for en mere formålsorienteret bestemmelse, således at selskaberne pålægges senest 1. juli 2010 at tilbyde deres kunder en mulighed for effektivt at kunne kontrollere deres forbrug på dataroaming.

IT- og Telestyrelsen
Side 52

For så vidt angår transparens for sms- og datatjenester har TI anført, at forslaget indebærer, at oplysning om roamingtakster for sms gives ved sms ved indrejse i anden medlemsstat, mens oplysning om roamingtakster for data gives ved sessionsstart. TI anfører i den sammenhæng, at det i dag af tekniske årsager generelt ikke muligt, at registrere en sessionsstart hos en kunde i udlandet på en måde, der gør det muligt at give prisoplysninger ved sessionsstart.

Endelig har TI vurderet, at kunden informeres bedst ved at modtage alle relevante oplysninger om roamingtakster i én samlet kommunikation ved indrejse til et medlemsland, således at kunden besidder disse oplysninger, inden kunden begynder at bruge en konkret mobiltjeneste. TI opfordrer derfor regeringen til – af hensyn til enkelhed og omkostningseffektivitet – at arbejde for, at oplysninger om roamingtakster for alle relevante roamingtjenester gives i samme kommunikation ved indrejse til et andet EU-land.

Sonofon har i brev af 4. november 2008 tilsluttet sig høringssvaret fra Telekommunikationsindustrien.

Sonofon har anført, at man finder det meget tvivlsomt, at en forlængelse af specielt detailprislofterne på taletjenester i yderligere tre år vil bidrage til udviklingen af en sund og effektiv konkurrence. I stedet forudsiger Sonofon, at markedet vil udvikle sig statisk omkring de prædefinerede prislofter og dermed begrænser udviklingen af forskellige prispakker til gavn for forbrugerne.

Sonofon har anført, at man finder det skadeligt, at der lægges op til en detailregulering af de faktureringsintervaller, selskaberne må anvende overfor slutbrugere, idet der herved bliver lagt yderligere unødvendige begrænsninger på mulighederne for at tilbyde forskellige kundegrupper forskellige produkter at vælge imellem.

Sonofon har endvidere vurderet, at det er uhensigtsmæssigt, at der lægges op til yderligere markante stramninger på detailprisreguleringen for at modtage opkald, uden at der først er sikret en tilsvarende harmoniseret tilgang til reguleringen af den modsvarende engrosydelse – nemlig taksterne for mobilterminering. Det kan konstateres, at der i dag er væsentlige forskelle imellem termineringstaksterne på tværs af EU-landene og i mange tilfælde endda på tværs af de forskellige operatører i de enkelte lande.

Sonofon har anført, at man som følge af denne manglende koordinerede indsats på detail- og engrossiden risikerer at havne i en situation, hvor der for selskaberne vil være en negativ indtjeningsmargin forbundet med, at kunderne modtager kald, hvis de roamer på de ”forkerte” net i en række EU-lande.

For så vidt angår data-roamingtjenester, har Sonofon påpeget, at der er tale om et nyt marked, som derfor også i høj grad befinder sig i udviklingsfasen. De nuværende høje slutbrugerpriser for datatjenester er efter Sonofons vurdering i det væsentlige et resultat af, at det i praksis er meget vanskeligt i et givet land, at forhandle sig frem til attraktive dataroaming priser med mere end én eller (i bedste fald) to netoperatører. Dette betyder således ifølge Sonofon, at der i praksis er to muligheder, som er, enten at vælge at afskære kunderne fra at kunne gå på de ”dyre” net (hvilket dermed betyder, at kunderne udsættes for en serviceforringelse), eller at selskaberne afdækker risikoen ved at prissætte på en måde, som sikrer omkostningsdækning, uanset hvilket net kunden roamer på. Sonofon anfører, at det i øjeblikket er den sidste mulighed, som de fleste selskaber vælger.

IT- og Telestyrelsen
Side 53

Sonofon har anført, at det vurderes, at indførelse af en effektiv engrosregulering af datatjenester vil kunne medvirke til at løse op for den markedsræssige udfordring og dermed medvirke til at sikre en hurtigere udbredelse af datatjenester på tværs af landegrænser og til væsentligt lavere priser end dem man ser i dag. Sonofon finder derimod, at det vil være direkte skadeligt for konkurrencen – og dermed i sidste ende for slutbrugerne – at indføre en detailprisregulering for datatjenester. Sonofon anfører endvidere, at datatjenester i modsætning til eksempelvis taletjenester er at opfatte som en såkaldt bærertjeneste og ikke en slutbrugertjeneste i sig selv. Datatjenester bruges således ifølge Sonofon alene til at give kunderne adgang til de egentlige mobile bredbåndstjenester, så som at sende og modtage billedbeskeder (MMS), download af musik og adgang til internettet.

Sonofon konstaterer, at værdien af disse tjenester for slutbrugeren ikke er bestemt af selve adgangstjenesten, men derimod af de forædlede tjenester, der tilbydes ovenpå. En regulering, der direkte sammenkæder dataforbruget på bærertjenesten med en fast detailpris svarer derimod ifølge Sonofon til, at man vælger at se stort på kundens forskellige præferencer for forskellige produkter. Sonofon anfører i den sammenhæng, at dette i praksis vil kunne hæmme udviklingen og udbuddet på en lang række forædlede produkter markant, idet de simpelthen ikke vil være rentable. Som et eksempel herpå fremhæver Sonofon såkaldte M2M-tjenester, som er avancerede tjenester med et stort antal individuelle datasessioner, men hvor det samlede megabyte-forbrug ofte er forholdsvis begrænset. Sonofon finder, at en detailprisregulering baseret på antal megabyte derfor i praksis vil

gøre produktet uinteressant at udbyde til skade for både operatørerne og de potentielle kunder.

TDC har i brev af 4. november 2008 anført, at man finder, at årsagen til de alt for høje priser på data-roamingtjenester er manglende konkurrence på engrosniveau. Enkelte store europæiske operatører kan således ifølge TDC i vidt omfang undgå høje engrosomkostninger ved at holde egne kunder på egne net i store dele af EU.

TDC har endvidere anført, at de fleste andre mobiloperatører, der kun har net i et eller få lande, derimod reelt er nødt til at betale de høje priser, som de besøgte net vælger at opkræve. TDC støtter derfor forslaget om, at der fastsættes et loft for den gennemsnitlige engrospris, som selskaber må opkræve af hinanden for overførte data.

TDC har erklæret sig enig med regeringen i, at det foreslåede loft på €1,00 pr. megabyte overført data er for højt til at sikre mindre operatører i EU et konkurrencedygtigt omkostningsniveau. Et lavere loft end foreslået er også ifølge TDC afgørende for, om danske operatører i fremtiden vil kunne tilbyde data-roamingtjenester baseret på 'flatrate'-abonnementer, som vurderes at være mere forbrugervenlige end forbrugsafregnede abonnementer.

TDC har anført, at man derfor finder, at et godt udgangspunkt for fastsættelsen af engrosprisloftet vil være IT- og Telestyrelsens beregning, der viser, at de reelle omkostninger for det besøgte net inklusive en rimelig fortjeneste er 3,42 danske kroner, jf. styrelsens analyse fra 2008 af priser og omkostninger for brug af mobile datatjenester i udlandet, side 40.

For så vidt angår forslagene om detailprisregulering, beskyttelsesmekanismer og transparens for data-roamingtjenester har TDC tilsluttet sig kommentarerne fra Telekommunikationsindustrien.

TDC har anført, at man finder, at regeringen bør arbejde for at udbyderne kan pålægges at tilbyde kunderne en mulighed for effektivt at kunne kontrollere deres forbrug af dataroaming senest per 1. juli 2010. Endvidere finder TDC, at regeringen bør arbejde for, at oplysningen om roamingtakster for alle relevante roamingtjenester gives i samme kommunikation ved indrejse til et andet EU-land.

IT- og Telestyrelsen
Side 54

10. Regeringens foreløbige generelle holdning

Det er regeringens holdning, at problemet med de høje priser for international roaming ikke kan løses på nationalt niveau. De konkurrenceproblemer, der knytter sig til international roaming, kræver derfor en indsats på fællesskabsniveau. Regeringen hilser på den baggrund Kommissionens udspil til en revideret forordning vedrørende de europæiske mobiludbyderes priser for international roaming velkommen. Regeringen deler Kommissionens bekymring over de høje priser for international roaming, som betyder, at europæiske forbrugere betaler for meget for at benytte deres mobiltelefon i andre medlemsstater.

Kommissionens udspil rummer indgreb over for sms-priserne på såvel engros- som detailniveau, mens udspillet lægger op til, at data alene reguleres på

engrosniveau. Regeringen støtter et regulatorisk indgreb af sms-tjenester på både engros- og detailniveau, men er af den holdning, at prislofterne skal sættes lavere end de af Kommissionen foreslåede niveauer.

Regeringen støtter ligeledes et regulatorisk indgreb for så vidt angår datatjenester på engrosniveau, men finder, at også engrosprislofterne hér er sat for højt. Regeringen finder, at beskyttelsesmekanismer mod prischok, så som regningslofter, kan være en hjælp for forbrugerne. I det konkrete tilfælde er regeringen dog ikke overbevist om, at sådanne beskyttelsesmekanismer vil kunne sikre lavere slutbrugerpriser. Konkurrencen mellem selskaberne har både på engrosniveau og på detailniveau været meget begrænset. Og priserne for dataroaming overstiger langt de omkostninger, der er forbundet med at levere tjenesterne. Det skønnes derfor nødvendigt, at regulere datatjenester på detailniveau, hvis forbrugerne skal drage fordel af indgrebet. I denne sammenhæng har regeringen endvidere noteret sig, at ikke alle interessenter finder, at den tekniske løsning, som vil være nødvendig for at give forbrugerne et prisloft på datatjenester, vil kunne implementeres problemfrit og uden større omkostninger.

IT- og Telestyrelsen
Side 55

Hvad angår muligheden for at indføre en instans med det formål at overvåge udviklingen i roamingpriser som følge af roamingforordningen, vurderer regeringen, at denne funktion må anses at blive varetaget allerede af Kommissionen, som ifølge forordningens bestemmelser er forpligtet til at evaluere udviklingen på det europæiske roamingmarked.

For så vidt angår taletjenester finder regeringen, at det er positivt, at forslaget indeholder en overgang til sekundaafregning for taletjenester. Det vurderes slutteligt, at engrosprislofterne for taletjenester efter 2010 er sat for højt i forhold til de fremtidige omkostninger.

11. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Forslaget har været genstand for indledende drøftelser i Rådet på arbejdsgruppeniveau.

Det forventes, at mange medlemsstater vil støtte Kommissionens initiativ om at nedbringe priserne på international roaming.

Det forventes dog, at en række medlemsstater vil give udtryk for, at Kommissionens forslag til forordning bør inkludere detailprisregulering af datatjenester. Andre medlemsstater forventes dog modsat at være imod dette.

Desuden forventes det, at der vil være uenighed om niveauerne for prislofterne i Kommissionens forslag.

12. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen er senest forelagt for Folketingets Europaudvalg ved grundnotat oversendt den 28. oktober 2008.